

ทำที่

การประเมินและปรับเปลี่ยนทำที่ใหม่

3

การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่

ทำที

การประเมินและปรับเปลี่ยนทำทีใหม่

โดย เดวิด เบทตี้

คู่มือผู้เรียน

ฉบับที่ 1

ทำที

การประเมินและปรับเปลี่ยนทำทีใหม่

คู่มือผู้เรียน
โดย เดวิด เบทตี้
ฉบับที่ 1

ข้อพระคัมภีร์ใช้ตามฉบับปี 1971 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทย ฉบับอมตธรรมเพื่อชีวิต และฉบับอมตธรรมร่วมสมัย

เอกสารทั้งหมดได้จดลิขสิทธิ์โดย Copyright © 2017, Teen Challenge USA.

เดิมที วิชานี้ได้ถูกตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษชื่อ Attitudes, 5th edition

เอกสารเหล่านี้อนุญาตให้ผลิตและแจกจ่ายเพื่อใช้กับทีนชาลเดินจ์และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกัน ในคริสตจักรท้องถิ่น ในโรงเรียน องค์การและกับบุคคล เอกสารเหล่านี้ยังดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ตที่เว็บไซต์: www.iTeenChallenge.org สงวนลิขสิทธิ์ในการผลิตและจำหน่ายนอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากทีนชาลเดินจ์สากล

วิชานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่ ซึ่งได้รับการพัฒนาเพื่อใช้ในคริสตจักรในโรงเรียน และพันธกิจเรือนจำ ทีนชาลเดินจ์ประเทศไทย และพันธกิจซึ่งคล้ายคลึงกันที่ทำงานกับคริสเตียนใหม่ ในวิชานี้เรามีคู่มือครู คู่มือผู้เรียน สมุดบันทึกโครงการ การสอบ และใบประกาศนียบัตรสำหรับผู้จบการศึกษา หากสนใจรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชานี้สามารถติดต่อได้ที่...

ศจ.ปรีชา แสงคง

ทีนชาลเดินจ์ประเทศไทย

ตู้ ป.ณ. 2 คลองจั่น กทม.10240

โทรศัพท์ 08-1555-0329

Email. ps.preecha.s@gmail.com

www.teenchallengethailand.org

Global Teen Challenge

PO Box 511

Columbus, GA, 31902 USA

Email: gtc@globaltc.org

Web: www.globaltc.org และ

www.iTeenChallenge.org

แก้ไขครั้งล่าสุดวันที่ 08-2017

สารบัญ

บทที่ 1. ทำทีในชีวิตคริสเตียนใหม่	4
ก. ทำทีคืออะไร?.....	4
ข. ข้าพเจ้าใช้ทำทีอย่างไร?.....	5
ค. ข้าพเจ้ารับทำทีมาได้อย่างไร?.....	6
ง. ข้าพเจ้าแสดงทำทีอย่างไร?.....	6
บทที่ 2. กระบวนการสร้างทำทีใหม่	8
ก. มีด้านใดในชีวิตที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องพัฒนาทำทีใหม่?.....	8
ข. ข้าพเจ้าควรจะเริ่มต้นจากจุดไหนในการพัฒนาทำทีใหม่?.....	9
ค. มีวิธีการใดบ้างที่จะช่วยข้าพเจ้าพัฒนาทำทีใหม่?.....	11
บทที่ 3. ทำทีที่ถูกต้องเมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์	17
ก. ทำไมคนจึงชอบหาเรื่องข้าพเจ้า?.....	17
ข. ทำทีที่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์เมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์?.....	18
ค. ประโยชน์ของการมีทำทีแบบพระคัมภีร์เมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์?.....	28
ง. อะไรคือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทำทีนี้?.....	29
จ. ข้าพเจ้าจะเริ่มต้นพัฒนาทำทีนี้ได้ได้อย่างไร?.....	34
ตาราง: ทำทีแบบพระคัมภีร์ที่ควรมีเมื่อกำลังรับการแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์.....	32-33
บทที่ 4. ทำทีที่ถูกต้องเมื่อกำลังแก้ไขผู้อื่น	35
ก. ข้าพเจ้าควรจะแก้ไขใคร?.....	35
ข. อะไรคือทำทีแบบพระคัมภีร์ที่ควรมีเมื่อกำลังแก้ไขคนอื่น?.....	36
ค. ข้าพเจ้าจะแก้ไขคนอื่นอย่างไร?.....	39
ง. เคล็ดลับสำหรับการแก้ไขผู้อื่น?.....	46
จ. อะไรคือขอบเขตในการแก้ไขผู้อื่นตามหลักพระคัมภีร์?.....	47
บทสรุป	50

บทที่ 1

ท่าทีในชีวิตคริสเตียนใหม่

ท่าทีก็เป็นเหมือนกับน้ำปลา ส้มตำที่มีน้ำปลาในปริมาณที่พอเหมาะก็ทำให้ส้มตำอร่อย คนจะพูดว่า “ส้มตำครั้งนี้แซบ!” ไม่มีใครพูดว่า “น้ำปลาที่อยู่ในส้มตำนี้รสชาติดี” น้ำปลาที่เติมลงไปนั้นมีผลทำให้คนชมว่าส้มตำอร่อยมากกว่าที่คนจะมองไปที่น้ำปลาว่าคุณภาพเยี่ยมขนาดไหน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส้มตำที่ใส่น้ำปลากับส้มตำที่ไม่ใส่น้ำปลานั้นรสชาติต่างกันโดยสิ้นเชิง

ท่าทีของเราก็มีอิทธิพลต่อชีวิตของเราอย่างมาก เราอาจจะไม่ได้พิจารณาหัดดูท่าทีที่เราปฏิบัติในชีวิตประจำวันสักเท่าไรแต่ทั้งคำพูดและการกระทำทั้งหมดของเราล้วนแสดงให้เห็น

คริสเตียนใหม่ที่ต้องเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณจำเป็นต้องประเมินท่าทีของตัวเองโดยตั้งคำถามว่า ท่าทีของข้าพเจ้าสอดคล้องกับหลักการพระคัมภีร์อย่างไร? ข้าพเจ้าจะเริ่มต้นเปลี่ยนท่าทีต่างๆ ของข้าพเจ้าได้อย่างไร?

คำถามเหล่านี้อาจไม่ได้มีคำตอบที่ทำได้ง่ายๆ แต่พระเจ้าได้ให้คำแนะนำเรื่องความคิดและท่าทีของเราที่เราสามารถปฏิบัติได้ไม่ยากผ่านทางพระวจนะของพระเจ้า

เอเฟซัส 4:23 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

และจงให้วิญญาณจิตของท่านเปลี่ยนใหม่

เป้าหมายหลักของวิชานี้คือการสร้างรากฐานท่าทีใหม่ กระบวนการในการพัฒนาท่าทีให้เป็นเหมือนพระคริสต์นั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเราจากโลกนี้ไป การเรียนวิชานี้เป็นเพียงการเริ่มต้นกระบวนการนี้เท่านั้น

ก. ท่าทีคืออะไร?

“ท่าที!” ท่าทีเป็นคำธรรมดา แต่ยากที่จะให้คำจำกัดความที่ชัดเจน นักจิตวิทยาให้คำนิยามไว้แต่ดูเหมือนจะซับซ้อนเกินเข้าใจ แต่มีคำจำกัดความที่พอจะอธิบายความหมายของคำนี้คือ

1. รูปแบบของความคิด
2. ความคิดเห็นอย่างหนึ่ง

3. วิธีที่เราคิด
4. คุณนิสัยทางความคิดอย่างหนึ่ง
5. มุมมองอย่างหนึ่ง
6. ความคิดทั้งหลายที่ได้เรียนรู้มา
7. กิริยาอาการที่มีต่อสถานการณ์หรือบุคคล เป็นต้น

ท่าทีมากกว่าแค่แสดงออก การตอบสนอง หรือการมีอารมณ์ไม่ดี อย่างเช่น วันนี้มีคนมาบอกเราว่า ถึงคราวที่เราจะต้องทำความสะอาดห้องน้ำ เราจะตอบสนองอย่างไรต่องานเหล่านั้น เราจะแสดงออกถึงท่าทีอะไร

ท่าทีสามารถเป็นได้ทั้งแง่บวกและลบ ทุกคนมีท่าทีของตนเอง ทุกคนแสดงท่าทีทุกวัน

ท่าทีกับอารมณ์ความรู้สึกนั้นเหมือนกันใช่หรือไม่? ทั้งสองอย่างนั้นไม่เหมือนกัน อารมณ์หรือความรู้สึกนั้นไม่ใช่ความคิด อย่างไรก็ตาม รูปแบบของการคิด (ท่าที) ที่เรามีต่อการทำงานนั้นโดยปกติมักมีอารมณ์บางอย่างเจือปนอยู่ด้วย อย่างเช่น ถ้าเราเกลียดการทำงาน มีความอึดอัดใจ โกรธเคือง ความรู้สึก อาจมีความรู้สึกกระอักกระอ่วนใจปนมากับความคิดต่าง (ท่าทีต่างๆ) ที่มีต่องานที่ทำ แต่ถ้าเราทำงานที่ทำอยู่กระบวนความคิด (หรือท่าที) จะทำให้เรามีความสุขเมื่อทำงาน

ข. ข้าพเจ้าใช้ท่าทีอย่างไร?

“ท่าทีของข้าพเจ้าส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างไร?” วิธีที่เราคิดมีผลโดยตรงกับชีวิตประจำวันของเรา ท่าทีจะเป็นตัวกำหนดสิ่งที่เราจะคิด พูด และทำ เพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์แต่ละอย่างในชีวิตประจำวันของเรา

อีกคำถามที่อาจช่วยให้เราเข้าใจในประเด็นนี้มากขึ้นคือ “ทำไมข้าพเจ้าจึงต้องมีท่าทีต่างๆ?” เพราะว่ามันช่วยให้เรามองทำงานง่ายขึ้น เราใช้เวลาส่วนใหญ่ในแต่ละวันทำสิ่งเดิมๆ เช่น ตื่นนอน ทำงาน ทานอาหาร ทำงาน อยู่กับครอบครัวหรือเพื่อนๆ

ท่าทีหรือรูปแบบการคิดของเราช่วยเราในการตัดสินใจว่าจะตอบสนองต่อกิจกรรมแต่ละอย่างที่ทำเป็นประจำเหล่านั้นอย่างไร เช่น เราจะไม่ต้องใช้ความคิดทุกครั้งที่เราจะตอบสนองอย่างไรเมื่อถูกเรียกให้ไปกินอาหาร พวกเราส่วนใหญ่คงจะตอบสนองด้วยความคิดในทางบวกโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรากำลังหิวและอาหารนั้นส่งกลิ่นหอม

ค. ข้าพเจ้ารับทำที่มาได้อย่างไร?

เราอยู่ในกระบวนการของการสร้างทำที่ต่างๆ ตั้งแต่วันที่เริ่มชีวิตบนโลกนี้ ประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเราส่งต่อทำที่ที่กำลังพัฒนาขึ้น—ตอนเป็นเด็กเรารับทำที่หลายอย่างมาจากพ่อแม่ พี่น้อง รวมถึงญาติๆ ก็มีอิทธิพลสำคัญต่อความคิดเห็นต่างๆ ของเราด้วยเช่นกัน

โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ ดนตรี คอมพิวเตอร์ และสิ่งอื่นๆ ในบ้านและในชุมชนล้วนมีส่วนในการช่วยพัฒนาทำที่ของเรา เมื่อเริ่มเข้าโรงเรียน ครู เพื่อนร่วมชั้น และวิชาที่เราเรียนก็มีอิทธิพลอย่างชัดเจนต่อรูปแบบทางความคิดของเรา

เราจะสร้างทำที่ได้อย่างไร?

มีหลายวิธีที่จะพัฒนาทำที่ต่างๆ ในชีวิตของท่าน เช่น

1. เป็นผลจากประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน
2. เรียนรู้ทำที่เหล่านั้นจากการเฝ้าดูชีวิตคนอื่น
3. ถูกสั่งสอนมาแบบนั้น
4. ศึกษาและจดจำรูปแบบความคิดใหม่ๆ

ทำที่ของเราเปลี่ยนแปลงหรือไม่? ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่เราต้องเจอในแต่ละวันอาจช่วยเสริมสร้างทำที่ต่างๆ ของเราหรืออาจทำลายก็ได้ ถ้าหากสิ่งที่เราตอบสนองทำให้ชีวิตยากลำบากและสร้างความเดือดร้อนก็มีแนวโน้มที่เราเปลี่ยนทำที่นั้น ปกติแล้วเราเปลี่ยนทำที่เพื่อทำให้ชีวิตของเราง่ายขึ้น

เราคือผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อทุกๆ ทำที่ที่แสดงออกมา แม้เราจะถูกสอนให้ทำที่นั้นตั้งแต่เรายังเป็นเด็กก็ตามเราก็ยังต้องรับผิดชอบต่อทำที่นั้นอยู่ดี เราไม่อาจกล่าวโทษพ่อแม่ คุณครู หรือแม้แต่สภาพแวดล้อม เราสามารถเปลี่ยนทำที่ของเราได้โดยการร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

ง. ข้าพเจ้าแสดงทำที่อย่างไร?

ทำที่คือรูปแบบอย่างหนึ่งของความคิด เราไม่อาจมองเห็นความคิดของซึ่งกันและกันได้ เราแสดงทำที่ของเราออกมาอย่างไร?

อันดับแรก ให้เราลองฟังสิ่งที่คนอื่นคุยกัน เราจะเห็นสิ่งที่คนหนึ่งคิดผ่านทางสิ่งที่เขาพูดเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ หากอยากรู้จักทำที่ของใครให้ลึกซึ้งควรพูดคุยซักถามแล้วตั้งใจฟังสิ่งที่เขาตอบให้ดี

นอกจากนี้เรายังแสดงถึงท่าทีของเราผ่านทางน้ำเสียง ภาษากาย เช่น วิธีที่เรายืนหรือนั่ง หรือการกำหมัดของเรา การมองดูใบหน้าก็สามารถบอกได้ว่าเขามีท่าทีอย่างไร เขากำลังขมวดคิ้วหรือกำลังยิ้ม? ดวงตาของเขาเต็มด้วยความกรุณาหรือมีรังสีอำมหิตพุ่งออกมา?

บทที่ 2

กระบวนการสร้างท่าทีใหม่

เคยอยู่ในสถานการณ์ที่พูดไม่ออกเลยหรือไม่? ในสถานการณ์แบบนั้นเราทั้งรู้สึกอับอายหรือกลัว เพราะไม่รู้ว่าจะพูดหรือทำอะไร

เมื่อเราต้องเจอกับสถานการณ์ที่ไม่เคยเจอมาก่อน สมองจะสั่งการว่า “ใจเย็นๆ! เรายังคิดไม่ออกว่าจะบอกให้ตอบสนองอย่างไร” เมื่อเป็นดังนั้นเราก็เลยประเมินสถานการณ์อย่างรวดเร็วและตัดสินใจว่าท่านจะตอบสนองอย่างไร

เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่อย่างนี้บ่อยๆ ก็มีแนวโน้มว่าเราจะพัฒนาท่าทีที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์นั้นๆ ในรูปแบบที่ชัดเจนขึ้น ไม่นานนักเราจะมีปฏิกริยาในการตอบสนองแบบอัตโนมัติจนครั้งต่อไปเราจะไม่ต้องจุกคิดสักนิดเดียวว่าจะตอบสนองอย่างไร นั่นหมายความว่าท่าทีใหม่ของเราได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว

ก. มีด้านใดในชีวิตที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องพัฒนาท่าทีใหม่?

คริสเตียนใหม่ส่วนมากจะยังไม่รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้เราทำอะไรอย่างไร ฟีลิปปี 2:5 กล่าวว่า “ท่านจงมีน้ำใจต่อกันเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์” มีท่าทีอะไรบ้างที่พระเยซูปรารถนาให้เรา? อะไรคือท่าทีที่สำคัญที่สุดสำหรับคริสเตียนใหม่ที่ควรจะมี? ในบทเรียนนี้เราจะอภิปรายพระคัมภีร์หลายๆ ข้อซึ่งจะช่วยให้เราเห็นว่าสิ่งใดที่เราจำเป็นต้องเอาออกไปจากชีวิต และสิ่งใหม่ๆ ที่พระเจ้าต้องการให้เรานำเข้ามาในชีวิตคืออะไร ในหลายๆ บริบทจะหมายความถึงการทิ้งตัวเก่า แนวความคิดเก่า เพื่อเราจะเปลี่ยนท่าทีใหม่

ให้ดูบันทึกเรื่องท่าทีต่างๆ จากพระธรรม เอเฟซัส 4:17-32 และพระธรรมโคโลสี 3:5-15 ซึ่งได้พูดถึงสิ่งที่จะช่วยสร้างท่าทีที่ดีให้กับคริสเตียนใหม่

1. ไม่เย่อหยิ่ง
2. เปิดใจรับการวิพากษ์วิจารณ์และคำแนะนำ
3. ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความนับถือ
4. เรียนรู้ที่จะรักคนอื่น

5. ยอมรับว่าข้าพเจ้าเป็นคนผิด
6. เรียนรู้ที่จะไว้ใจพระเจ้าเมื่อข้าพเจ้าเจอปัญหาและความยุ่งยาก
7. การทำงาน
8. การปฏิบัติต่อครอบครัวอย่างถูกต้อง
9. มีท่าทีที่เหมาะสมในเรื่องเพศ
10. การเชื่อฟังผู้ที่มีสิทธิอำนาจ
11. ยอมรับตนเอง
12. การเปลี่ยนแปลงท่าทีที่มีต่อการใช้ยาเสพติด
13. การให้อภัยคนอื่น

กระบวนการสร้างนิสัยใหม่ในการคิดบางครั้งอาจเป็นเรื่องง่าย แต่หากครั้งใดที่รู้สึกว่ายากให้จำไว้ว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะให้กำลังและสติปัญญาแก่เราในการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

ฟิลิปปี 4:13 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า

ยากอบ 1:5-6 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยพระกรุณาและมีได้ทรงดำนิ แล้วผู้นั้นก็จะได้รับสิ่งที่ทูลขอ แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่อ อย่าสงสัยเลย เพราะว่าผู้ที่สงสัยเป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา

ข. ข้าพเจ้าควรจะเริ่มต้นจากจุดไหนในการพัฒนาท่าทีใหม่?

คนทุกคนมีความคิดที่แตกต่างกัน พระเจ้าทรงสร้างเราพร้อมกับประทานความคิดจิตใจให้แก่เรา พระองค์ทรงให้เรารับผิดชอบในการพัฒนามันด้วย ในพระธรรมโรม 12:2 กล่าวไว้ว่า พระเจ้าได้ทรงประทานความรับผิดชอบแก่ท่านในการพัฒนาท่าทีใหม่ เราจะทำสิ่งนี้สำเร็จได้ก็ต้องใช้เวลาและลงมือทำ

โรม 12:2 ให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาท่าทีใหม่ไว้ว่า “อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรดีเยียม” (ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม)

เอเฟซัส 4:23 พูดถึงสิ่งที่เราต้องทำคือ “และจงให้วิญญาณจิตของท่านเปลี่ยนใหม่” (ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม)

มันยากที่จะเปลี่ยนท่าทีซึ่งเรามีมาเกือบทั้งชีวิต พระเจ้าทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือเราเสมอ อยู่ที่ว่าเราจะเริ่มต้นที่ตรงไหนก่อนดี?

1. ท่าทีใดที่ข้าพเจ้าควรจะเปลี่ยน?

เหนือสิ่งอื่นใดเราต้องตัดสินใจก่อนว่าท่าทีใดที่เราต้องการจะเปลี่ยน สมมุติว่า เราต้องการจะเปลี่ยนท่าทีที่มีต่อการทำงาน

2. ความคิดอะไรที่สร้างท่าทีของข้าพเจ้าที่มีต่อเรื่องนั้น ๆ?

เมื่อมองอย่างผิวเผินอาจดูเหมือนเป็นเรื่องง่ายๆ แต่หลายต่อหลายครั้งท่าทีของเราเกิดจากการอุปนิสัยทางจิตใจจนเราไม่คิดใคร่ครวญถึงสิ่งนั้นโดยใช้สติ เรามักจะตอบสนองโดยไม่ต้องใช้ความคิด

จงสังเกตดูว่าเราคิดอะไรเกี่ยวกับงาน (การเรียน) ที่เราทำอยู่ เราเกลียดมัน กล้าก่อกวนเพื่อนหรือว่ารักมัน? (เป็นไปได้อย่างไรอาจรักมันมากจนเกินไป!) พฤติกรรมของเราที่แสดงออกมาขณะที่กำลังทำงานอยู่เป็นตัวบ่งบอกถึงท่าทีของเรา เราเป็นคนหละหลวมหรือเป็นเรื่องเป็นราว? เป็นคนเฉื่อยช้าหรือว่ากระฉับกระเฉง? เป็นคนเสมอต้นเสมอปลายหรือว่าเขาแน่เอานอนไม่ได้?

3. อะไรคือเป้าหมายของข้าพเจ้า?

สมมุติว่าเรารู้แล้วว่าท่าทีที่เรามีต่อการทำงานนั้นไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เรามี แล้วอะไรคือท่าทีตามหลักพระคัมภีร์ที่ควรมีต่อการทำงาน? เราจำเป็นต้องมีเป้าหมายหากเราอยากจะเปลี่ยนแปลงท่าทีที่มีต่อการทำงานให้ถูกต้อง

การศึกษาพระคัมภีร์เป็นก้าวแรกที่สำคัญ จงค้นหาสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสเกี่ยวกับการทำงาน พระธรรมสุภาพได้พูดถึงหัวข้อนี้ในหลายๆ ข้อ ยังมีพระคัมภีร์ใหม่อีกสองข้อที่ให้แนวคิดกับเราว่าท่าทีตามหลักพระคัมภีร์ที่มีต่อการทำงานนั้นมีอะไรบ้าง

โคโลสี 3:23 ฉบับสมมาตรพระคริสตธรรม

ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจ

เหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์

2 โครินธ์ 8:11 ฉบับสมมาตรพระคริสตธรรม

บัดนี้จึงทำให้สำเร็จสมกับใจร้อนรนที่จะถวายโดยทำตามความสามารถของท่าน

จากพระคัมภีร์เหล่านี้ท่านคิดว่าท่าทีที่ท่านควรมีต่อการทำงานตามหลักพระคัมภีร์คืออะไร

4. ข้าพเจ้าจะไปถึงเป้าหมายนั้นได้อย่างไร?

อะไรคือก้าวแรกที่ท่านต้องลงมือทำเพื่อขจัดท่าทีเก่าๆ ที่มีต่อการทำงานออกไปแล้วเปลี่ยนเป็นท่าทีตามแบบพระคัมภีร์? เราจะอภิปรายรายละเอียดเรื่องนี้ในบทเรียนหน้า กระบวนการในการเปลี่ยนแปลงจะไม่เกิดขึ้นอัตโนมัติ จะต้องใช้เวลา ต้องลงมือทำ และต้องมีวินัยอย่างมาก

พระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อนๆ และครอบครัวจะคอยช่วยท่าน ให้ท่านบอกคนรอบข้างถึงสิ่งที่ท่านกำลังตั้งใจทำ เพื่อพวกเขาจะคอยสนับสนุนและช่วยเหลือท่าน

5. ข้าพเจ้าจริงจังในการพัฒนาท่าทีตามหลักพระคัมภีร์แค่ไหน?

กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงท่าทีนั้นอาจเกิดขึ้นช้ามากจนท่านท้อใจ (บางครั้งไม่ใช่แค่ช้าแต่อาจเจ็บปวดด้วย!) บางครั้งอาจมาถึงจุดที่ท่านถูกทดลองให้ล้มเลิกความตั้งใจและกลับไป “เป็นตัวของตัวเอง” แต่พระคำของพระเจ้าหนุนใจเราว่า เราต้องถอดนิสัย ความปรารถนา และท่าทีของมนุษย์เก่าทิ้งเสีย และใส่อันใหม่ๆ เข้าไปแทนที่ การเจริญเติบโตอาจสร้างความเจ็บปวดให้กับท่าน แต่ผลตอบแทนในระยะยาวนั้นคุ้มค่ากับความเพียรพยายามที่ท่านลงมือไป

ค. มีวิธีการใดบ้างที่จะช่วยข้าพเจ้าพัฒนาท่าทีใหม่?

มีสองวิธีที่เราสามารถใช้เพื่อเปลี่ยนแปลงท่าที หนึ่ง เริ่มต้นที่การเปลี่ยนความคิดเพื่อนำสู่การเปลี่ยนการกระทำ สอง เริ่มต้นจากการเปลี่ยนการกระทำ เพื่อความคิดของเราจะถูกเปลี่ยนใหม่ แล้ววิธีไหนดีกว่ากัน นั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกของแต่ละคนและท่าทีที่เราต้องการเปลี่ยน

1. เปลี่ยนการกระทำของข้าพเจ้า

ใจไม่ชอบงานที่เขาทำอยู่เลย ทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายมาเขาจะปล่อยมันไว้จนกว่าจะถึงเส้นตายถึงจะลงมือทำ แต่ทำไปก็บ่นไป คนรอบข้างรู้ดีว่างานที่ใจทำออกมานั้นแยขนาดไหน แต่ในบางครั้งใจกลับให้ความใส่ใจและสนใจงานจนทำเสร็จอย่างดี

ถ้าใจอยากจะเปลี่ยนแปลงท่าทีที่มีต่อการทำงาน เขาควรเริ่มต้นจากจุดไหนก่อนดี? ทางเลือกหนึ่งคือ ตัดสินใจว่าทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายงานใดมาเขาจะ “ไม่บ่น และลงมือทำทันที”

ในขณะที่ทำงานอยู่ก็ตั้งใจให้เต็มที่ ทำให้ดีที่สุด พร้อมกับท่องข้อท่องจำที่ช่วยให้เขามีทัศนคติที่ดีต่อการทำงานไปด้วยเพื่อเขาจะมีความคิดตามหลักพระคัมภีร์ ข้อพระคัมภีร์หนึ่งที่จะช่วยได้คือ 2 โครินธ์ 8:11

2 โครินธ์ 8:11 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

บัดนี้จึงทำให้สำเร็จสมกับใจร้อนรนที่จะถวายโดยทำตามความสามารถของท่าน

ประโยคแรกกล่าวไว้ว่า “บัดนี้จึงทำให้สำเร็จ!” การใช้เวลาใคร่ครวญภาวนา ศึกษาพระคัมภีร์ และอธิษฐานเป็นเวลาหลายชั่วโมง อาจไม่ใช่วิถีทางที่ดีที่สุดในการพัฒนาท่าทีตามหลักพระคัมภีร์ที่มีต่อการทำงาน การศึกษาค้นคว้าเป็นสิ่งที่สำคัญ แต่การลงมือทำจริงๆ จะทำให้เราปรับตัวสู่การเปลี่ยนท่าทีได้ดีที่สุด

หากตอนนี้ท่านเป็นนักเรียนอยู่ อาจมีทั้งการบ้านทั้งรายงานที่ต้องส่ง แต่แหมทั้งสองอย่างนี้น่าเบื่อสิ้นดี การเริ่มต้นที่ดีที่สุดสำหรับการเปลี่ยนท่าทีต่อการทำงานคือการบ้านคือ อย่าใช้เวลาหลายต่อหลายชั่วโมงในการพยายามเปลี่ยนท่าที ให้ลงมือทำการบ้านก่อนเลย

2. เปลี่ยนความคิดของข้าพเจ้า

มีท่าทีบางอย่างที่เปลี่ยนได้ง่ายๆ โดยการเริ่มต้นที่ความคิดของเราเองก่อน ยกตัวอย่างเช่น ก่อนที่ออยจะมาเป็นคริสเตียนเขาใช้ชีวิตในทางที่ผิดศีลธรรมและไม่ถูกต้อง วิถีชีวิตเขาผิดศีลธรรม ผิดหลักพระคัมภีร์อย่างมาก เขาคบผู้หญิงหลายคนและอยู่ด้วยกันโดยไม่ได้แต่งงาน ตอนนี้ออยต้องการจะเปลี่ยนท่าทีของเขาในเรื่องเพศ ออยควรจะเริ่มต้นที่ตรงไหนก่อนดี?

สำหรับออยแล้วการทำตามกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงท่าทีนั้นอาจยากยิ่งกว่าการเริ่มที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเขาเองเสียอีก เพียงแค่เขาหยุดการกระทำที่ไม่ถูกต้องกับผู้หญิงเหล่านั้นที่เขาคบ นั่นเป็นส่วนของการกระทำ แต่ความคิดที่ถูกต้องของเขาจะยังไม่ถูกเปลี่ยนในทันที

หากจะเปลี่ยนท่าทีโดยการเริ่มต้นที่ความคิด ออยจำต้องศึกษาค้นคว้าว่าพระคัมภีร์พูดถึงท่าทีของคริสเตียนในเรื่องเพศไว้อย่างไรบ้าง เมื่อเขาเปิดใจอมรับสิ่งที่พระคัมภีร์พูดและให้แนวคิดในพระคัมภีร์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในความคิดเขาท่าทีของเขาจะเริ่มปรับเปลี่ยน แต่ออยก็ต้องเรียนรู้ที่จะต่อสู้กับการทดลองเรื่องตัณหาและความบาปในเรื่องเพศ ซึ่งการท่องจำข้อพระคัมภีร์จะช่วยออยได้เป็นอย่างมากเมื่อเขาต้องการเปลี่ยนแปลงความคิดของเขา

ขณะที่ออยกำลังพัฒนาความเชื่อ ท่าทีของเขาก็จะเปลี่ยนใหม่ การกระทำที่มีความเชื่อจะช่วยเสริมรูปแบบทางความคิดใหม่ให้กับเขาด้วย

วิธีไหนดีกว่ากัน ระหว่าง เริ่มต้นที่การเปลี่ยนความคิด กับ เริ่มต้นที่การเปลี่ยนการกระทำ เราจะรู้ได้อย่างไรว่าวิธีไหนดีที่สุดสำหรับเรา ประสบการณ์จะเปลี่ยนตัวบอกเราว่าวิธีการใดดีที่สุดสำหรับเรา ให้ลองทำทั้งสองวิธี หรือใช้ทั้งสองวิธีพร้อมๆ กันเลยก็ได้ ไม่สำคัญว่าเราจะใช้วิธีไหน แต่สิ่งที่สำคัญคือท่าทีของเราเปลี่ยนไปเป็นเหมือนพระคริสต์มากยิ่งขึ้นๆ

3. อารมณ์ความรู้สึกของข้าพเจ้าจะเข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางท่าทีได้อย่างไร?

การเปลี่ยนท่าทีของเราเป็นแค่การเปลี่ยนวิถีคิดเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง แต่อารมณ์ความรู้สึกของเรานั้นผูกติดอยู่กับท่าทีต่างๆ ของเรา ถ้าหากเราต้องการเปลี่ยนท่าทีเราต้องรู้ว่าความรู้สึกของเรามีต่อกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงนี้

ก็อยอยากจะเปลี่ยนแปลงท่าทีที่มีต่อการตื่นเช้าๆ ท่าทีที่เธอตอบสนองก่อนหน้าเมื่อต้องตื่นเช้าก็คือหงุดหงิดและขุ่นเคืองใจ “ชั้นเกลียดการตื่นเช้า” นี่คือความคิดที่อยู่ในหัวของเธอ เมื่อนาฬิกาปลุกดังเธอจะกดปุ่มเลื่อนการปลุกออกไป ก็ยเลื่อนการปลุกไปหลายๆ ครั้งกว่าจะยอมตื่น จากนั้นทุกอย่างจะอยู่ในความรีบเร่งเพราะสายแล้ว

ถ้าก็อยอยากจะเปลี่ยนแปลงท่าทีเรื่องการตื่นนอนตอนเช้า ทางเลือกหนึ่งก็คือการเริ่มต้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ก็ยตัดสินใจที่จะเริ่มต้นเปลี่ยนท่าทีโดยการบอกตัวเองก่อนที่จะเข้านอนว่า พรุ่งนี้เธอจะตื่นทันทีที่นาฬิกาปลุกดังและจะไม่กดปุ่มเลื่อนเวลาปลุกออกไปอีก

ก็ยตัดสินใจอย่างเด็ดขาดว่าจะลุกจากที่นอนทันทีโดยไม่สนใจว่าตัวเองรู้สึกอย่างไรต่อการตื่นเช้า นอกจากนั้นก็อยยังเขียนข้อพระคัมภีร์สดุดี 118:24 เพื่อช่วยหนุนใจเธอในการเปลี่ยนท่าทีด้วย

สดุดี 118:24 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

นี่เป็นวันซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้าง ให้เราเปรมปรีดีและยินดีในวันนั้น

เช้าวันถัดมา เมื่อนาฬิกาปลุกดังขึ้น ก็ยกดปุ่มเลื่อนเวลาปลุกทันทีพร้อมกับบ่นเบาๆ ว่า “เกลียดตอนเช้าจริงๆ เลย” ทันใดนั้นก็ยคิดถึงความตั้งใจที่คิดไว้เมื่อตอนก่อนเข้านอน คราวนี้ก็ยพูดออกมาด้วยเสียงอันดังว่า “เกลียดดดดตอนเช้าที่สุด” แล้วก็ยก็ค่อยๆ ลุกขึ้นจากเตียงแล้วไปล้างหน้าล้างตา

ก็อยู้สึกแยกว่าทุกๆ วันเพราะไม่ได้นอนบนเตียงต่อเหมือนที่เคยทำ ก็พยายามจะทบทวนข้อพระคัมภีร์ที่เขียนไว้ แต่สมองดูเหมือนยังไม่ตื่นด้วยเช่นกัน ยิ่งมองไปที่เตียงนอนก็เหมือนมีเสียงร้องเรียกให้เอากายลง แล้วความคิดบางอย่างก็แว็บเข้ามา “นอนอีกแค่นี้ไม่กี่นาที ไม่น่าจะเป็นไรนะ”

แทนที่ก้อยจะทำตามความคิดที่แล่นในหัว ก้อยก็เริ่มพับผ้าห่มและเก็บที่นอน อาบน้ำ แต่งตัว แล้วลงไปกินข้าวเช้า วันนี้ก้อยมีเวลาเหลือเพื่อสำหรับการนั่งกินข้าวแบบสบายๆ ไม่ต้องเร่งรีบเหมือนทุกวัน

การลากตัวเองให้ลุกขึ้นจากที่นอนทันทีที่นาฬิกาปลุกดังโดยไม่มีความรู้สึกหงุดหงิดอาจไม่สามารถทำได้ภายในวันเดียว แต่หากก้อยอยากจะทำปรับเปลี่ยนท่าที่เรื่องการนอนนี้เธอจะต้องใส่ใจกับพฤติกรรมที่ทำในแต่ละวันและใช้พระคำพระเจ้าหนุนใจตัวเองแล้วก้อยจะเริ่มเห็นท่าที่ที่เปลี่ยนแปลงไป

อีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ก้อยเปลี่ยนท่าที่เรื่องการตื่นนอนตอนเช้าได้ก็คือ ให้ใช้เวลาในตอนเช้าในการเข้าเฝ้าพระเจ้า อ่านพระคัมภีร์ และอธิษฐานด้วย เพื่อให้การใช้เวลากับพระเจ้าสร้างความคิดและจิตใจของเธอให้คิดในทางบวกกับการเริ่มต้นวันใหม่

เมื่อจะเริ่มต้นทำสิ่งที่ไม่คุ้นเคยก้อยจะต้องมีวินัยอย่างมากในการลงมือทำสิ่งใหม่ เพราะนิสัยเก่าๆ กำลังค่อยๆ ตายไปอย่างช้าๆ

อารมณ์และความรู้สึกของเธออาจเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะถูกเปลี่ยน มันอาจใช้เวลาหลายวันหรือแม้แต่หลายสัปดาห์ก่อนที่เธอจะสามารถตื่นขึ้นพร้อมกับการตอบสนองทางอารมณ์ในทางบวกที่มีต่อการตื่นเช้านั้นก็คือการรู้สึกชื่นชมยินดีกับเช้าวันใหม่ที่พระเจ้าได้ทรงประทานให้

การทำหายใหญ่นี้เราทุกคนต้องเผชิญก็คือ การไม่ปล่อยให้อารมณ์ความรู้สึกกำหนดท่าที่และการกระทำของเรา หากเรามีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะเปลี่ยนท่าที่ต่างๆ อารมณ์อาจเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะถูกเปลี่ยน

4. การจินตนาการ

การจินตนาการอาจเป็นหนึ่งในเครื่องมือมีประสิทธิภาพที่สุดในการช่วยพัฒนาท่าที่แบบพระคัมภีร์ แทนที่จะเดินบนเส้นทางแห่งความเพ้อฝันแห่งความคิด ลองคิดถึงการใช้เวลาส่วนตัวของเรากับพระเยซู คิดดูว่าจะเป็นอย่างไรมื่อเรามีพระเยซูอยู่เคียงข้างได้พูดคุยกันทุกวัน พระธรรมสุภาษิต 23 :7 กล่าวว่า “เมื่อคนคิดอย่างไร เขาก็เป็นอย่างนั้น” พระคัมภีร์พูดไว้ชัดเจน เราจะเป็นตามสิ่งที่เราคิดหมายไว้ การใช้เวลาแบบนี้เรียกง่ายๆ ว่า การใคร่ครวญภาวนา

หากอ้อยต้องการปรับเปลี่ยนท่าที่เรื่องเพศให้ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์ การจินตนาการภาพจากพระคัมภีร์เพื่อประยุกต์ใช้กับชีวิตเราจะช่วยอ้อยในการสร้างท่าที่ใหม่ที่เธออยากพัฒนาให้สามารถเกิดขึ้น

ได้ แต่หากออยยังคงพำเพ็ญถึง “วันเก่าๆ อันแสนสุข” วนไป ใจยังคงคิดถึงการเสพสุขทางเพศที่เขาเคยทำในอดีตก็มีแต่จะทำให้เขาวกกลับไปมีท่าทีเก่าๆ ที่ขัดต่อหลักพระคัมภีร์เท่านั้นเอง การเฝ้าคิดถึงแต่เรื่องในอดีตอย่างนี้ก็มีแต่จะขัดขวางเขาไว้ให้ไม่สามารถเปลี่ยนท่าทีใหม่ได้

พึงระลึกไว้ว่า ซาตานพยายามจะทดลองเราในเรื่องนี้ เราอาจสนุกกับการดูหนังที่ฉายวนอยู่ในหัวของเราเกี่ยวกับบางเรื่องซึ่งเรื่องนั้นไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูอยากให้เราคิดถึงด้วยซ้ำ หากเราลงมือทำตามสิ่งที่เราคิด ก็เท่ากับ เราได้ทำบาปแล้ว

อาจดูเหมือนเป็นเรื่องยากที่จะพัฒนาท่าทีใหม่จากบรรดา “หนัง” ที่ฉายวนอยู่ในความคิดของเรา เราไม่สามารถห้ามไม่ให้หนังเหล่านั้นฉายในความคิดของเรา แต่เราเลือกที่จะ “ปิด” มันได้ เมื่อหนังเรื่องนั้นวนกลับมาในหัวให้เราถามตัวเองว่า พระเยซูต้องการให้เราคิดถึงเรื่องนี้ไหม ถ้าคำตอบคือ ไม่ใช่ ก็ให้เราหันมาเลือกคิดถึงสิ่งที่พระเยซูต้องการให้เราคิดถึงดีกว่า

ซาตานจะไม่เพียงแต่นำ “หนัง” นั้นเข้ามาฉายในความคิดของเราเท่านั้น แต่มันจะยังแอบแฝงเอาอารมณ์ความรู้สึกมาเสนอพร้อมกับหนังเรื่องนั้นด้วย ที่สำคัญคือหนังเรื่องนั้นช่างสนุกและตื่นเต้น ดึงความสนใจทั้งหมดของเราให้รักหนังเรื่องนั้นจนทำให้เราตามีติดบอดต่อสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเราเกี่ยวกับหนังเรื่องนั้นไปเลย

บางครั้งซาตานอาจนำเอาการกล่าวโทษมานำเสนอพร้อมกับหนังเรื่องนั้น เราอาจรู้สึกว่าเขาแยะและผิดบาปอย่างมากเมื่อดูหนังที่ฉายในความคิดเรา การกล่าวโทษคือเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ซาตานใช้เพื่อทำให้เราเกิดความท้อแท้ใจและสิ้นหวัง ประหนึ่งว่า เราคงไม่สามารถเปลี่ยนได้แล้ว

การทำทนายที่เราทุกคนต้องเผชิญก็คือการเติมความคิดของเราให้เต็มด้วยความจริงจากพระเจ้า การท่องจำพระคำและการภาวนาพระคำคือวิธีที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้เราเอาชนะสงครามความคิดของเราได้ ทุกครั้งให้ถามตัวเองเสมอว่า หนังที่กำลังฉายในความคิดของเรานี้คือเรื่องที่พระเยซูต้องการให้เราคิดหรือไม่ จงสร้าง “หนังเพื่อชีวิต” ที่มีตัวเราเองเดินจับมือกับพระเยซูเพื่อฝ่าฟันทุกการทำทนายในแต่ละวันร่วมกัน

5. ใช้การศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวในการช่วยพัฒนาท่าทีใหม่ๆ

หนึ่งในหนทางที่ดีที่สุดในการเปลี่ยนท่าทีก็คือการเติมความคิดให้เต็มด้วยพระวจนะของพระเจ้า สิ่งที่ผ่านมาเข้ามาในจิตใจของเรามาจากสิ่งที่เราคิด ให้เราหมั่นท่องข้อพระคำที่จะช่วยเราพัฒนากระบวนการคิด ให้เราเฝ้าทบทวนข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ในแต่ละวันและแต่ละคืน เพราะเมื่อเรามีความจริงจากพระวจนะของพระเจ้าอยู่ในจิตใจแล้วเราจะพัฒนาท่าทีใหม่ๆ ตามหลักพระคัมภีร์ได้ง่ายขึ้น

วิธีการศึกษาพระคัมภีร์ที่จะช่วยเราพัฒนาท่าทีใหม่ๆ

1. เขียนเหตุการณ์ที่ซึ่งท่านแสดงท่าทีที่ไม่ดีออกไป
2. ถามพระเจ้าว่า “วันนี้พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์แสดงท่าทีใหม่อย่างไร?”
3. เขียนท่าทีตามหลักพระคัมภีร์ที่ท่านต้องพัฒนา
4. ค้นหาและศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับท่าทีเหล่านั้น
5. เขียนสิ่งที่ท่านต้องลงมือทำในวันนี้เพื่อจะช่วยพัฒนาท่าทีแบบพระคัมภีร์นี้ เลือกสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากรายการนั้นและลงมือทำในวันนี้
6. ประเมินผลหลังจากที่ทำไปแล้วว่าเป็นอย่างไร

ไม่มีสูตรสำเร็จสำหรับการเปลี่ยนแปลงท่าทีในชีวิต แต่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าจะช่วยเหลือเรา ฟิลิปปี 1:6 กล่าวว่า “ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์” (ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม)

บทที่ 3

ทำทีที่ถูกต้องเมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์

ก. ทำไมคนจึงชอบหาเรื่องข้าพเจ้า?

มาลีเพิ่งมาอยู่ที่ศูนย์ทีนซาล์เดินจ์เมื่อสามวันก่อน แต่ตอนนี้มาลีเข้าไปหาผู้อำนวยการด้วยอารมณ์โมโหอย่างสุดขีดพร้อมทั้งกล่าวว่า “ทำไมเจ้าหน้าที่ทั้งหมดถึงคอยจ้องหาเรื่องฉันอยู่เรื่อย ไม่ว่าจะหันไปทางไหนก็จะมีแต่คนคอยสั่งให้ทำนู่นทำนี่อยู่รำไป ทำไมพวกเขาถึงไม่ปล่อยให้ฉันเป็นตัวของตัวเองบ้าง ฉันไม่เข้าใจที่นี้คือคุกหรือ ถึงต้องมีผู้คุม?”

แมวเพิ่งมาเป็นคริสเตียนได้ไม่นาน ตอนนี้เป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ๆ บ้าน ไม่มีใครในครอบครัวของแมวที่เป็นคริสเตียน ดังนั้น การมีคริสเตียนอยู่ล้อมรอบชีวิตจึงเป็นประสบการณ์ใหม่ของแมว เมื่อสองอาทิตย์ก่อนหลังจากที่จบการนมัสการที่โบสถ์มีผู้นำของคริสตจักรได้เข้ามาพูดคุยกับแมวเรื่องการกระทำบางอย่างที่แมวทำในระหว่างสัปดาห์ พอคุยเสร็จแมวไม่เข้าใจว่า คนในคริสตจักรเป็นอะไรทำไมต้องมาสอดรู้สอดเห็นเรื่องส่วนตัวของเธอด้วย

ท่านเคยรู้สึกแบบมาลีหรือแมวไหม? ช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาท่านอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกคนวิพากษ์วิจารณ์หรือไม่? หรือมีบางคนเข้ามาช่วยแก้ไขทำที่ท่านหรือไม่? อาจจะเป็นการยากที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่กดดันเช่นนี้ โดยปกติคริสเตียนใหม่มักจะถูกตักเตือนเรื่องทำที โดยเฉพาะผู้นำที่มักจะเข้ามาเพื่อช่วยแก้ไขทำทีและชี้ข้อบกพร่องของคริสเตียนใหม่เสมอ ไม่ว่าจะเราจะเป็นผู้ใหญ่แค่ไหนแต่เมื่อต้องเจอเรื่องแบบนี้เราทุกคนล้วนรู้สึกเจ็บปวดและไม่ชอบที่ถูกเปิดเผยความอ่อนแอของเรา

ในบทนี้เราจะพูดถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์และแก้ไข โดยจะดูอย่างเจาะลึกถึงทำทีที่คริสเตียนมีเมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์

ข. ทำที่ที่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์เมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์?

พระคัมภีร์ได้บันทึกวิธีตอบสนองเมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ไว้มากมาย หลายครั้งคริสเตียนใหม่มักจะตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่กำลังถูกแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์อย่างรวดเร็วตามความคุ้นชิน ซึ่งวิธีการตอบสนองนั้นไม่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์

ทำที่ที่ท่านมีต่อการวิพากษ์วิจารณ์นั้นมีผลต่อสิ่งที่ท่านจะพูดและตอบเพื่อตอบโต้คนที่วิพากษ์วิจารณ์ท่าน พระเจ้าตรัสอย่างไรเกี่ยวกับทำที่ที่ท่านทำออกไป?

ทำที่ที่ท่านมีต่อการวิพากษ์วิจารณ์นั้นจะส่งผลกระทบต่อสิ่งที่ท่านพูดและกระทำเมื่อบางคนวิพากษ์วิจารณ์ท่าน ดังนั้นพระเจ้าตรัสอะไรเกี่ยวกับทำที่นี้? ตัวอย่างด้านล่างคืออีกวิธีคิดที่เราสามารถใช้เมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์

ทำที่ที่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์เมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์

1. ข้าพเจ้ายกกำลังถูกแก้ไข (หรือถูกวิพากษ์วิจารณ์) สุภาษิต 10:17
2. ข้าพเจ้าจะฟังอย่างระมัดระวัง ยากอบ 1:19
3. ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณเมื่อเขาหรือเธอกำลังแก้ไขข้าพเจ้า 1 เธสะโลนิกา 5:18
4. ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายผิด สุภาษิต 28:13
5. ข้าพเจ้าจะป้องกันไม่ให้ความผิดนี้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร? สุภาษิต 15:31-32

ตารางอยู่ที่หน้า 32-33 ได้แสดงรายละเอียดทำที่แบบพระคัมภีร์ที่สามารถนำมาใช้ได้เมื่อกำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์

เราจะมาดูให้ละเอียดว่าแต่ละวิธีคิดสามารถนำมาใช้เมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างไร

วิธีคิดที่ 1. ข้าพเจ้ายกกำลังถูกแก้ไข

ขั้นแรกของการตอบสนองต่อการถูกแก้ไขและการถูกวิพากษ์วิจารณ์ด้วยทำที่ตามหลักพระคัมภีร์ก็คือยอมรับว่าท่านกำลังถูกแก้ไข ฟังดูเหมือนง่ายใช่ไหม แต่ลองคิดดูดีๆ ท่านที่มีคนวิพากษ์วิจารณ์ ปฏิบัติการแรกที่เรตอบสนองออกไปก็คือ “คิดว่าตัวเองเป็นใคร? สนใจเรื่องของตัวเองก่อนเถอะ” เมื่อเราคิดแบบนี้ นั่นหมายความว่า เราไม่ได้ยอมรับว่าผู้อื่นกำลังช่วยแก้ไขเราอยู่

แต่ถ้าเราจะตอบสนองต่อการวิพากษ์วิจารณ์ด้วยท่าทีตามแบบพระคัมภีร์ เราควรจะเข้าไปในการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองแล้วตั้งสติดี พุดกับตัวเองว่า “ตอนนี้เรากำลังรับการแก้ไข เราควรตอบสนองด้วยท่าทีตามแบบพระคัมภีร์” สำหรับเราหลายๆ คนจำเป็นต้องกระตุ้นตัวเองให้ตื่นตัวต่อสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา พร้อมตั้งรับต่อการแก้ไขหรือการวิพากษ์วิจารณ์ที่มาถึง

ดังนั้น เมื่อเรากำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์ สิ่งแรกที่เราควรจะคิดก็คือ “เรากำลังถูกแก้ไข” สิ่งที่เราควรจะพูดและทำคืออะไร?

อย่าพูดอะไรเลย ให้มองดูที่คนที่กำลังเข้ามาช่วยแก้ไขเรา แสดงให้เขาหรือเธอเห็นว่าเราพร้อมที่จะฟังสิ่งที่เขาพูดและเงี่ยบไว้

พระธรรมสุภาพิตหลายข้อหนุนใจเราสำหรับ การตอบสนองด้วยวิธีนี้ไว้ว่า

สุภาพิต 10:17 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

เขาผู้สนใจในคำสั่งสอนก็อยู่ในวิถีแห่งชีวิต แต่เขาผู้ปฏิเสธคำเตือนสติก็หลงเงินไป

สุภาพิต 23:12 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

จงเอาใจของเจ้ารับคำสั่งสอน และเอาหูของเจ้ารับถ้อยคำแห่งความรู้

สุภาพิต 3:11-12 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นพระดำรัสสอนของพระเจ้า หรือเบียดเบียนต่อพระดำรัสเตือนของพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงรักเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก ดังบิดาตรัสเตือนบุตรผู้ที่เขาปีติชื่นชม

สุภาพิต 3:11-12 กล่าวอย่างชัดเจนว่า พระเจ้าทรงแก้ไขเรา และหลายครั้งพระองค์ใช้ผู้คนในการทำสิ่งนี้ บางครั้งคนที่พระเจ้าใช้มาอาจไม่เก่งในการช่วยแก้ไขคนอื่น เราอาจเคยเจอคนที่เข้ามาช่วยแก้ไขเราในวิธีที่ไม่ถูกต้องนักมาแล้ว ถ้าเราต้องเจอคนเช่นนี้ก็อาจจะเป็นการยากที่เราจะยอมรับการช่วยแก้ไขจากคนๆ นั้น เมื่อเรากำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์เราต้องเตือนตัวเองเสมอว่า “เรากำลังถูกแก้ไข” จริงๆ แล้วก็คือพระเจ้ากำลังแก้ไขเราผ่านทางบุคคลนั้นนั่นเอง

วิธีคิดที่ 2. ข้าพเจ้าจะฟังอย่างระมัดระวัง

“ทุกครั้งที่มีคนมาพูด เราจะตั้งใจฟังสิ่งที่เขาพูด ไม่ใช่ฟังแค่ผ่านๆ จะตั้งใจฟังจนเราเข้าใจในสิ่งที่เขากำลังสื่อสารต่อเรา” แนวคิดนี้ดูเหมือนง่าย ๆ แต่จริงๆ แล้วสำหรับบางคนมันยากที่จะทำตาม เพราะโดย

ปกติเมื่อมีคนมาวิพากษ์วิจารณ์เรา เราจะ “โต้ตอบ” กลับทันที แทนที่เราจะฟังเขา เราอาจจะขัดคอเขา เพื่อให้เขาต้องหยุดพูด แล้วเราพูดแทนเขา แต่วิธีนี้ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เรานิสัยเดิมเราโดยสิ้นเชิง

ยากอบ 1:19-20 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

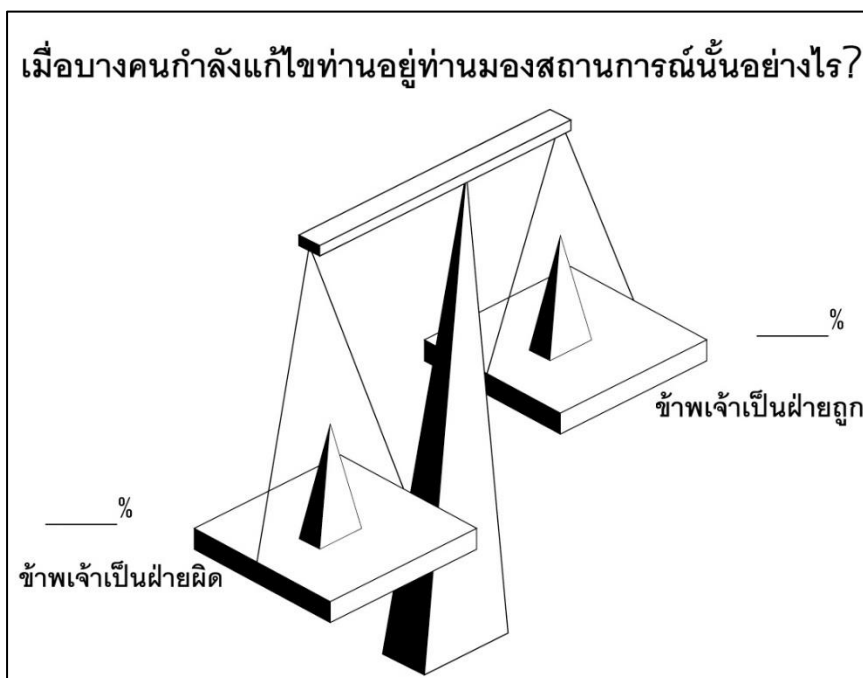
ดูก่อนพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงทราบข้อนี้ จงให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมแห่งพระเจ้า

จากพระคัมภีร์ข้อนี้ได้พูดถึง 3 วิธีที่ควรปฏิบัติเมื่อเรากำลังถูกแก้ไขคือ วิธีที่หนึ่ง “จงให้ทุกคนไวในการฟัง” เราจะปรับเนื้อความสักเล็กน้อยนั่นคือ “ไวในการฟังอย่างระมัดระวัง” วิธีที่สอง ยากอบบอกว่าเราทุกคนควรจะ “ช้าในการพูด” สำหรับเราหลายๆ คน เมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์เรากลับทำในสิ่งที่ตรงกันข้าม นั่นคือ ช้าในการฟัง ไวในการพูด แทน

ถ้าหากเราสามารถเรียนรู้ในการ “ไวในการฟัง” และ “ช้าในการพูด” สิ่งที่ยากอบบอกเราต่อไปก็จะทำได้ง่ายขึ้น นั่นคือ “ช้าในการโกรธ” เป็นธรรมดาที่คนจะรู้สึกโกรธเมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือถูกแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าคนที่เข้ามาช่วยแก้ไขเรานั้นเข้ามาด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้องเราก็ยอมโกรธเป็นธรรมดา

อีกอย่างที่เราอาจเกิดขึ้นได้คือ เราจะตอบสนองต่อคนที่เข้ามาแก้ไขเราด้วยการพูดว่า “เดี๋ยวก่อนนะ เราก็ไม่ได้ทำผิด 100% สักหน่อย สิ่งที่ทำถูกก็มี” แล้วเราก็จะมองแต่ส่วนที่เราทำถูก

ตราบดที่เราหาข้อแก้ตัวให้กับพฤติกรรมของเราด้วยการมองแต่สิ่งที่เราทำถูก เราก็จะพลาดในการรับการแก้ไขในสิ่งผิดที่เราทำ

ใช้เวลาสักครู่คิดทบทวนว่าสถานการณ์ล่าสุดที่มีบางคนเข้ามาช่วยแก้ไขเรานั้น สัดส่วนของการเป็นฝ่ายถูกและผิดของเรานั้นอย่างละกี่เปอร์เซ็นต์ 10% หรือว่า 50% หรือว่า 85%

จริงๆ แล้วแม้เราจะมีส่วนถูกอยู่เพียง 1% เรายังจะมุ่งมองที่ 1% นั้นจนไม่ยอมมองดูอีก 99% ที่เราได้ทำผิดไป

น้อยครั้งมากที่เราจะถูก 100% หรือผิด 100% ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แทนที่เราจะหาข้อแก้ตัวในสิ่งที่ทำไป ให้เราเรียนรู้ที่จะตั้งใจฟังไม่เพียงฟังเสียงของคนที่มาเตือนเท่านั้นแต่สำคัญที่สุดคือฟังเสียงที่พระเจ้าตรัสกับเราผ่านทางบุคคลนั้นด้วย

นอกเหนือจากการพัฒนาท่าทีตามหลักพระคัมภีร์เมื่อถูกวิพากษ์วิจารณ์แล้ว เราอาจจำเป็นต้องฝึกพัฒนาการควบคุมตนเองควบคู่ไปด้วย

สุภาพิต 13:3 ฉบับสมมาตรพระคริสตธรรม

บุคคลที่ระแวงระวังปากของเขาจะสงวนชีวิตของเขา บุคคลที่เปิดริมฝีปากกว้างก็มาถึงความพินาศ

ยากอบ 1:26 ฉบับสมมาตรพระคริสตธรรม

ถ้าผู้ใดเข้าใจว่าตัวเป็นคนมีธัมมะและมีได้สงบปากคำ แต่หลอกลวงตัวเอง ธัมมะของผู้นั้นก็ไม่มีประโยชน์

แม้เราจะมองเห็นว่าคนที่เข้ามาช่วยแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์เรานั้นใช้วิธีที่ผิด ก็จงตั้งใจฟังสิ่งที่เขาพูด และให้ใจของเราอดทนต่อสิ่งที่เขาปฏิบัติด้วย

“ฉันควรพูดอะไรในเวลาที่ฉันกำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือถูกแก้ไข?”

ไม่ต้องพูดอะไรเลย

“ฉันควรจะทำอย่างไรบ้าง?”

พยายามสนใจและตั้งใจฟังสิ่งที่เขาพูด ให้มองดูที่คนที่กำลังเข้ามาช่วยแก้ไขเรา (จำไว้ว่า นี่ไม่ใช่เวลาที่เราควรโกรธ)

วิธีคิดที่ 3 ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณที่เขาหรือเธอกำลังแก้ไขข้าพเจ้า

เป็นไปได้ไหมที่ท่านจะมีใจขอบคุณเมื่อกำลังถูกแก้ไข? ทำไมท่านจึงต้องมีใจขอบคุณเขาเหล่านั้นทั้งที่เขาคงจะเข้ามาช่วยด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้อง? พระเจ้าคาดหวังให้ท่านตอบสนองอย่างไร?

1 เรสะโลนิกา 5:18 กล่าวว่า “จงขอบพระคุณในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า ซึ่งปรากฏอยู่ในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย”

การปฏิบัติตามวิธีนี้อาจไม่ใช่เรื่องง่ายๆ เลย แต่นี่ควรเป็นเป้าหมายของท่าน หากท่านสามารถสร้างแนวคิดนี้กับตัวเองได้เมื่อกำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์ก็จะทำให้ท่านสามารถตอบสนองในวิถีทางที่พระเจ้าพอพระทัยได้ เพราะเป็นไปได้ที่ท่านจะมีใจขอบคุณและโกรธในเวลาเดียวกัน

ท่านอาจเริ่มต้นด้วยการฝึกบอกตัวเองว่า “ฉันต้องมีใจขอบคุณเมื่อรู้ว่ากำลังมีคนมาช่วยแก้ไขฉัน แม้จะรู้สึกไม่ชอบใจ ชัดใจ แต่ฉันจะต้องรู้สึกขอบคุณเขาให้ได้”

ท่านอาจตั้งคำถามว่า “ทำไมฉันต้องมีสันติสุขในขณะที่กำลังถูกแก้ไขด้วย?” “ทำไมฉันต้องมีสันติสุขในขณะที่กำลังก้าวผ่านประสบการณ์ที่แสนเจ็บปวดนี้?” การเข้าใจเหตุผลที่แท้จริงจะช่วยให้ท่านรู้ว่าการมีใจขอบคุณนั้นจะช่วยให้ท่านก้าวข้ามผ่านเหตุการณ์นี้ไปได้โดยไม่มี ความโกรธต่อคนที่เข้ามาช่วย

เหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราสันติสุขได้ก็เพราะว่า พระเจ้าบอกให้เราใจขอบคุณเสมอ ตามที่กล่าวไว้ในพระธรรม 1 เรสะโลนิกา 5:18 อีกเหตุผลหนึ่งที่เราสามารถเป็นสุขก็คือ เรายู่ว่าเมื่อเราเริ่มต้นที่จะตอบสนองต่อการถูกแก้ไขและถูกวิพากษ์วิจารณ์ตามแบบพระคัมภีร์แล้วเราก็กำลังเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้น พระธรรมยากอบ 1:2-4 ได้พูดถึงอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราเป็นสุขเมื่อกำลังถูกแก้ไขคือ

ยากอบ 1:2-4 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายประสบความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดี เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่า การทดลองความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความหนักแน่นมั่นคง และจงให้ความมั่นคงนั้นบรรลุผลอันสมบูรณ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่ดีพร้อม มีคุณสมบัติครบถ้วน ไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย

ให้สังเกตข้อความช่วงท้ายของข้อ 4 สิ่งที่เราจะได้รับจากการถูกแก้ไขก็คือเราจะเติบโตขึ้นแบบ “ไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย” นั่นคือสาเหตุที่เราจะเป็นสุขได้ คนที่กำลังช่วยแก้ไขเรานั้นกำลังช่วยให้เรากลายเป็นคนที่มีวุฒิภาวะขึ้นอย่างไม่มีสิ่งใดบกพร่องเลย

เราได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ว่าพระเจ้าทรงกำลังแก้ไขเราผ่านบุคคลอื่น อีกเหตุผลหนึ่งที่เราสามารถเป็นสุขเมื่อถูกแก้ไขก็คือ เรายู่ว่าพระเจ้ากำลังใช้คนๆ นั้นช่วยเรา พระองค์ทำเช่นนี้เพราะว่าพระองค์ทรงรักเรา ทรงต้องการให้เราเติบโตขึ้นเป็นคนที่ดีขึ้นกว่าเดิม

อาจมีความคิดแว็บเข้ามาว่าคนที่กำลังแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์เรานั้นมีแรงจูงใจอะไรจึงทำเช่นนั้น ตัวเก่าในเราอาจตอบว่า “คนๆ นี้แค่พยายามสร้างความลำบากให้กับเราก็เท่านั้นเอง”

ผู้ที่ตอบสนองด้วยท่าทีตามแบบพระคัมภีร์เมื่อเผชิญกับการถูกแก้ไขจะไม่สงสัยในแรงจูงใจของผู้ที่กำลังแก้ไขเขา ในฐานะคริสเตียนพระเจ้าสั่งให้เรารักผู้อื่นนี่เป็นหนึ่งในบัญญัติข้อใหญ่ที่พระเจ้าสั่งไว้ซึ่งมีทั้งหมดสองข้อด้วยกัน ในพระธรรม 1 โครินธ์ 13 ได้พูดถึงการแสดงความรักในหลายๆ รูปแบบ หนึ่งในลักษณะของความรักที่สำคัญคือ ท่าทีของเราต่อคนที่กำลังแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์เราอยู่ ถ้าหากเราสามารถรักผู้อื่นได้ เราก็ได้แสดงให้เห็นว่า “ไว้วางใจในพระเจ้า” และ “มองหาสิ่งที่ดีที่สุดในเสมอ” (1 โครินธ์ 13:7) อย่าคิดมาก จงเชื่อมั่นว่าคนที่กำลังแก้ไขเรานั้นรักและใส่ใจในตัวเราจึงได้อยากแก้ไขเราจากสิ่งผิดในตัวเราที่เรามองเห็น

ลองใคร่ครวญดู “เรารู้สึกขอบคุณที่เขาหรือเธอเข้ามาแก้ไขเรา” “เราควรจะทำอะไร?”

อย่างแรกเลย ให้สีหน้าและน้ำเสียงแสดงถึงความเป็นมิตรและรู้สึกดี ทำให้ผู้ที่เข้ามาช่วยแก้ไขท่าน รู้สึกสบายใจว่าเราไม่ได้โกรธที่เขาเข้ามาช่วยแก้ไขท่าน

จากนั้นคงจะได้เวลาที่ท่านจะกล่าวคำบางคำกับคนที่เข้ามาแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์ท่าน คำแรกที่ควรกล่าวก็คือ “ขอบคุณที่ใส่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรา” หรือ “เรารู้สึกขอบคุณที่ยอมเข้ามาแก้ไขเรา” หลังจากนั้นจะเข้าสู่ขั้นตอนที่ยากขึ้นไปอีก

วิธีคิดที่ 4. ข้าพเจ้าเป็นฝ่ายผิด

“ฉันเป็นฝ่ายผิด” สำหรับคนที่กำลังถูกแก้ไขนี้อาจเป็นคำสำคัญในภาษาไทยที่พูดยากที่สุดหากเราอยากจะมีความคิดที่ถูกต้องตามหลักพระคัมภีร์ แต่นี่คือสิ่งที่สำคัญ อีกหนึ่งความคิดที่จะต้องไปควบคู่กับวิธีนี้คือ “สิ่งใดที่เราทำไปแล้วทำให้เขาคิดว่าเราทำผิด”

เมื่อคนที่เข้ามาช่วยแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์มาพูดกับเรา เขามักมีประเด็นที่เจาะจงในการมาพูดกับเรา ในสถานการณ์นั้นให้เราคิดว่าเราคือเขาที่กำลังมองตัวเราอยู่

เราควรจะทำอะไรเมื่อต้องคุยกัน?

คำพูดที่ควรพูดคือ “สิ่งที่ฉันได้ยินจากคุณก็คือ _____ (พูดคร่าวๆ ถึงสิ่งที่เขาได้พูดไปว่าท่านผิดตรงไหน) .... ใช่แล้ว ฉันทำผิดอย่างที่คุณพูดมา”

แต่แล้วก็มีเสียงหนึ่งแว่วเข้ามา “เดี๋ยวก่อน” ท่านพูดกับตัวเอง “ใจเย็นๆ เราไม่ได้ทำผิดทั้งหมดที่เขาพูดนี้ เขาไม่ได้เป็นเรา เขาไม่รู้หรอก นี่เขากำลังสรุปเราไปเอง มันไม่ยุติธรรม เราจับไม่ได้ ไม่ยุติธรรมกับเราเลย”

เป็นการง่ายที่เราจะปฏิเสธสิ่งที่คนอื่นพูดแล้วตอบโต้ออกไปว่า “ไม่จริง ที่พูดมานั้นผิดทั้งหมด จริงๆ แล้วคือ .....” จากนั้นเราก็เล่ายาวเป็นฉากๆ แน่นอนก่อนที่เรื่องเล่าของเรากำลังจะจบลงเรารู้ตัวเองดีเลยว่าเรากำลังแก้ตัวให้กับการกระทำของเราเองเพื่อจะให้โลกรู้ว่าเราไม่ได้ทำผิดอะไร และการสนทนาแบบนี้คือจุดเริ่มต้นของการโต้แย้งกัน

เมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์คริสเตียนหลายคนพูดเป็นเสียงเดียวกันว่ายากที่ยอมรับว่า “เราเป็นฝ่ายผิด” เพียงแค่นี้ก็ยากแล้ว ยิ่งต้องพูดออกมาว่า “ฉันเป็นฝ่ายผิด” ยิ่งยากเข้าไปใหญ่

“สิ่งที่ฉันได้ยินจากคุณก็คือ/ที่คุณพูดหมายความว่า _____ ใช่แล้ว เราทำผิดอย่างที่ว่าคุณพูดมา” เราพูดประโยคนี้ได้ด้วยหลายปัจจัย ซึ่งปัจจัยที่ทำให้พูดประโยคนี้ออกมาได้มันสำคัญ

1. เราอาจพูดออกไปด้วยความกลัว เพราะคนที่พูดนี้จะทำอันตรายหรือไล่เราออกจากงานได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการปกป้องตัวเอง เราจึงต้องพูดสิ่งที่เขาอยากจะได้ฟัง
2. เราอาจพูดออกไปอย่างนั้น อย่างนั้น แต่ในใจไม่ได้รู้สึกตามที่พูดเลย เพียงเพราะเรารู้ว่าเขาต้องการจะให้เรารู้ว่า “ใช่ ฉันผิด” เราจึงพูดออกไปเพื่อให้เขาพอใจเท่านั้นเอง นี่นับเป็น การกระทำที่หาความจริงใจไม่ได้ และจะไม่ใช่ประโยชน์หากเราอยู่ในขั้นตอนวิถีคิดที่ 5 ที่เราต้องพูดว่า “ฉันจะป้องกันไม่ให้ความผิดนี้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร?”
3. เราอาจพูดออกไปด้วยการประชดประชัน การพูดแบบนี้จะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งโกรธแล้ว ไฟจะลุกท่วมการสนทนาในวันนั้นแน่ๆ
4. เราอาจพูดออกไปว่า “ฉันทำผิด” ต่อพระเจ้า และปล่อยให้ฝ่ายหนึ่งฟัง นี่เป็นประโยคที่สอดคล้องกับแนวคิดที่ 1

พระเจ้ากำลังใช้คนๆ นี้ในการแก้ไขเรา ดังนั้น ให้เราบอกกับพระเจ้าว่า เราทำผิด จงสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า และคนที่กำลังช่วยแก้ไขเรา หากเราพูดออกไปด้วยความเสียใจและหมายความตามที่พูดคนที่กำลังช่วยแก้ไขเราก็จะสัมผัสถึงความจริงใจของเราได้

ประเด็นสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยเราในการพัฒนาท่าทีก็คือ การยอมรับว่าเราก็มี “ด้านมืด” ซึ่งคนอื่นอาจจะมองเห็นด้านนั้นของเราได้ดีกว่าตัวเราเอง ให้ดูตัวอย่างด้านล่างที่พูดถึงด้านมืดในชีวิตเรา

เราจำเป็นต้องเต็มใจและตั้งใจฟังสิ่งที่คนอื่นพูด และบอกกับตัวเองว่า “ฉันอาจจะมีด้านมืดในชีวิต ฉันตั้งใจฟังสิ่งที่เขาพูดดีๆ”

การแก้ไข “ด้านมืด” ในชีวิต

วันหนึ่งข้าพเจ้าได้ยินคู่สมรสหนุ่มสาวคูหนึ่งได้เถียงกัน ภรรยากำลังกล่าวหาสามีว่าเธอไปแอบจับหญิงอื่น ส่วนสามีก็ปฏิเสธเสียงแข็ง หลังจากที่ข้าพเจ้าได้คุยกับชายหนุ่มผู้เป็นสามี ก็ทำให้ทราบถึง “ด้านมืด” ของเขาที่เขาเองไม่เห็น นั่นคือการพูดคุยกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาในวิถีที่ไม่ถูกต้อง

1. พระเจ้าทรงมี “แบบแผน” หรือมาตรฐานด้านศีลธรรมสำหรับเราแต่ละคนในแต่ละบทบาทของชีวิต เพื่อให้ดำรงอยู่ด้วย *การเชื่อฟัง *กตัญญู *ถ่อมใจ ฯลฯ ชายหนุ่มคนนี้อาจมองไม่เห็น “ด้านมืด” ของตัวเอง เพราะเขามัวแต่มองสิ่งที่เขาเคยเป็น ไม่ได้มองที่ สิ่งที่ควรเป็น
2. เนื่องจากในสมัยที่สามีเรียนอยู่มัธยม เขาได้ประพาดิตนฝ่าฝืนแบบแผนด้านศีลธรรมที่พระเจ้าทรงสอนไว้
3. แต่เมื่อสามีเรียนจบเขาได้กลับใจใหม่และตั้งใจที่จะเลิกพฤติกรรมที่ผิดศีลธรรมและตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะดำเนินชีวิตให้ถูกต้องตามที่พระเจ้าสอน ซึ่งเมื่อมองย้อนไปตอนนี้พฤติกรรมของเขาดีขึ้นจากเมื่อก่อนเป็นอย่างมาก เขาจึงรู้สึกดีกับการเปลี่ยนแปลงตัวเองของเขา
4. แต่หญิงผู้เป็นภรรยาที่เห็นพฤติกรรมของสามีกับผู้หญิงอื่นนั้นก็รู้สึกไม่พอใจ เพราะพฤติกรรมของเขานั้นยังเข้าข่ายผิดศีลธรรม

เราทุกคนล้วนมีด้านมืดของชีวิต เราควรมีเพื่อนสนิทหลายๆ แบบเพื่อเพื่อนเหล่านั้นจะสามารถช่วยเตือนเราได้ว่าด้านมืดของเรานั้นคืออะไร

สุภาษิต 27:6 “บาดแผลที่มีตรทำก็สุจริต แต่การจับของศัตรูนั้นมากเกินความจริง”

สุภาษิต 27:17 “เหล็กกลับเหล็กได้ คนหนึ่งก็กลับเพื่อนของตนได้”

ขณะที่ถูกแก้ไขถึง “ด้านมืด” ของเรา การมีคุณลักษณะต่อไปนี้จะช่วยเราในการแสดงท่าทีตามหลักพระคัมภีร์ เช่น ความถ่อมใจ ความกตัญญู ความกล้าหาญ ความสัตย์ซื่อ ความเที่ยงธรรม และการวินิจฉัย พระธรรมสุภาษิตได้หนุนใจเราในการมีท่าทีที่ดีว่า

สุภาษิต 5:21 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

เพราะว่าทางของคนก็อยู่ในสายพระเนตรพระเจ้า พระองค์ทรงเฝ้าดูวิถีทั้งสิ้นของเขา

สุภาษิต 28:13 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

บุคคลที่ซ่อนการละเมิดของตนจะไม่จำเวร แต่บุคคลที่สารภาพและทิ้งความชั่วเสียจะได้ความกรุณา

อีกสิ่งหนึ่งที่ต้องทำก็คือ การพิจารณาดูว่าสิ่งที่ท่านทำนั้นเป็นบาปหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านได้ทำบาป ก็ต้องสารภาพบาปต่อพระเจ้าและขอการอภัยจากพระองค์ หากท่านไม่ได้ทำบาปก็ไม่ต้องสารภาพบาป อย่างเช่น ถ้าท่านทำการบ้านผิด แล้วครูตักเตือนท่าน ท่านก็แค่แก้ไขงานให้ถูกต้อง แต่ท่านไม่ต้องสารภาพบาปกับพระเจ้าที่ทำการบ้านผิดไป

แต่หลายครั้งการทำผิดของท่านอาจทำให้บางคนรู้สึกแย่ เช่น ถ้าท่านขโมยเงินของบางคนไป ท่านจำเป็นต้องไปหาคนนั้นแล้วสารภาพผิดกับเขา ขอให้เขายกโทษให้แล้วขอใช้สิ่งของที่ขโมยไปให้กับเขา

อาจต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากเมื่อต้องพูดว่า “ฉันได้ทำผิด” พระเจ้าต้องการให้เราเป็นคนกล้าหาญ ในพระคัมภีร์เดิมกษัตริย์ดาวิดต้องเผชิญหน้าเรื่องความบาปที่ทำต่อนางบัทเชบาและฆ่าสามีของเธอ ดาวิดตอบสนองทันทีว่า “ข้าพเจ้าได้ทำบาปต่อพระเจ้าแล้ว” (2 ซามูเอล 12:13) กษัตริย์ดาวิดไม่ได้แก้ตัวใดๆ หรือพยายามที่จะซ่อนความบาปของเขาอีกต่อไป ดาวิดยอมรับว่าเขาได้กระทำความผิดนั้น

พระเจ้ากำลังมองหาคนที่สัตย์ซื่อเมื่อต้องเผชิญกับความล้มเหลวและความบาป พระองค์จะหาคนๆ นั้นเจอในท่ามกลางพวกเราหรือไม่?

วิถีคิดที่ 5 ข้าพเจ้าจะป้องกันไม่ให้ความผิดนี้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร?

วิถีคิดนี้จะนำมาสู่กระบวนการในการแก้ไขทั้งหมด คนที่เข้ามาช่วยแก้ไขคาดหวังที่จะเห็นเราเติบโตขึ้น ดังนั้น การมีท่าที “ฉันจะป้องกันความผิดนี้มิให้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร?” จะทำให้การแก้ไขที่นี้สำเร็จและเป็นจริงในชีวิตเราได้

เราอาจจะคิดว่า “หรือคนๆ นั้นจะแค่ต้องการวิจารณ์เราเล่นๆ เท่านั้นเอง” จงปฏิเสธความคิดนั้นแล้วคิดใหม่ว่า “ฉันจะป้องกันความผิดนี้มิให้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร?” วิถีนี้จะช่วยบรรเทาความเจ็บปวดที่อาจเกิดขึ้นกับเราได้เมื่อต้องเจอกับคนช่วยแก้ไขที่ใช้วิธีที่ไม่สร้างสรรค์กับเรา

จงนำวิถีคิดนี้มาทูลต่อพระเจ้า ขอพระองค์เปิดเผยและช่วยให้เราเข้าใจอย่างแท้จริงว่าเราจะเติบโตขึ้นจากประสบการณ์นี้ได้อย่างไร

สิ่งที่สำคัญคือ เราต้องมีท่าที “ฉันต้องการเรียนรู้” บางสิ่งจากเรื่องนี้, เราต้องการให้พระเจ้าสอนเรา เราขอมิให้พระเจ้าใช้คนอื่นให้เข้ามาสอนและสร้างชีวิตเรา การมีท่าทีแบบนี้จะช่วยหันทิศทางการแก้ไขที่ดูเหมือนจะเจ็บปวดไปสู่ประสบการณ์ด้านบวกได้ ถ้าเราต้องการจะเติบโตขึ้นจริงๆ เราต้องยอมให้คนอื่นเข้ามาช่วยแก้ไขเรา

แม้แต่สุดยอดนักกีฬาอย่าง ไทเกอร์ วูดส์ ไมเคิล จอร์แดน และอีกหลายๆ ยังต้องมีครูฝึกเพื่อช่วยสอน แก้ไข และค้นหาวิธีการต่างๆ ในการพัฒนาพวกเขาให้ดีขึ้น เราอยากก้าวหน้าไปสู่ความยิ่งใหญ่ไหม? จง ยอมให้คนอื่นแก้ไขเรา

อีกท่าทีที่ควรมีคือ “เราต้องการจะเรียนรู้ เราต้องการให้พระเจ้าสอนเรา” การยอมให้คนอื่นเข้ามา ช่วยแก้ไขเราในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ นี้อาจนำเราสู่การเรียนรู้เรื่องที่ยิ่งใหญ่ได้ บ่อยครั้งปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ที่ ถูกแก้ไขนี่คือสิ่งที่สำคัญในสายพระเนตรของพระเจ้า การขโมยปากกาหนึ่งด้ามหรือเงินแค่ 30 บาทอาจดู เหมือนเป็นเรื่องเล็กๆ จนเหมือนไม่สำคัญ แต่พระเจ้าต้องการให้เราเรียนรู้บทเรียนที่สำคัญของชีวิต นั่นคือ ความซื่อสัตย์

ถ้าหากเราปล่อยย้ให้ปัญหาเล็กๆ ผ่านไปโดยไม่ได้เรียนรู้อะไร ปัญหานั้นก็จะเป็นปัญหาที่ใหญ่กว่า และเสียหายมากกว่า

ความคิดที่ว่า “ฉันจะป้องกันความผิดนี้มิให้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร?” ยังช่วยป้องกันเราจากการโต้แย้ง ได้ด้วย เพราะวิธีคิดนี้ทำให้เรามุ่งมองที่อนาคตมากกว่าอดีต เพราะหากเรามัวแต่มองอดีตก็จะพาเราไปสู่ การถกเถียงกันในรายละเอียดที่เกิดขึ้น จงกลืนความเย่อหยิ่งและความเจ็บปวดลงไป แล้วร้องขอความช่วยเหลือ พระธรรมสุภาพษิตได้พูดถึงพระสัญญาที่คนที่ทำตามจะได้รับดังนี้

สุภาพษิต 12:26 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

คนชอบธรรมหันจากทางชั่วร้าย แต่ทางของคนชั่วร้ายนำเขาเองให้เงินไป

สุภาพษิต 13:14 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

คำสอนของปราชญ์เป็นน้ำพุแห่งชีวิต เพื่อให้หลีกจากบ่วงของความมรณา

สุภาพษิต 15:31-32 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

หูที่ฟังคำตักเตือนที่ให้ชีวิตจะอยู่ท่ามกลางปราชญ์ บุคคลผู้เพิกเฉยต่อคำเตือนสติก็ดู หมิ่นตนเอง แต่บุคคลผู้สนใจการทักท้วงก็ได้ความเข้าใจ

“ฉันควรจะพูดอะไรเมื่อกำลังถูกแก้ไข?”

ให้เรายิ้มและตอบว่า “เราอยากเปลี่ยนแปลงตัวเองแบบที่คุณพูดมา ขอช่วยเราด้วยได้ไหม เรา ยินดีรับฟังคำแนะนำเพื่อจะช่วยป้องกันเราไม่ให้ทำผิดซ้ำอีก”

บางที่เขาอาจมีคำแนะนำดีๆ ให้กับเรา ซึ่งถ้าเขามีคำแนะนำดีๆ ก็ยอดเยี่ยมไปเลย แต่หากว่าเขาไม่มี ความคิดเห็นใดๆ กลับมาก ก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ ระวัง เราไม่ควรพูดว่า “ถ้าเก่งจริงจนมองเห็นปัญหาของ

เราทำได้ ทำไมไม่บอกวิธีแก้ปัญหาให้เราด้วยล่ะ ถ้าบอกไม่ได้ก็อยู่เงียบๆ กับตัวเองเหอะ” ไม่น่า นี่ไม่ใช่วิธีการขอความช่วยเหลือ

เราอาจจะขอความช่วยเหลือจากผู้นำหรือเพื่อนที่เราไว้วางใจ ให้เรามีความกล้าหาญ

มีลักษณะชีวิตอีกหลายๆ ประการที่ควรจะมีเมื่อเรากำลังถูกแก้ไข เช่น ความสัตย์ซื่อ การให้ความร่วมมือ ความเคารพ ความจริงใจ ความสัตย์จริง และความถ่อมใจ

จงไม่ลืมที่จะขอบคุณสำหรับความคิดเห็นที่เขาได้ให้แก่เรา ถ้าหากเขาไม่มีคำแนะนำใดๆ ให้เราก็แค่กล่าวว่า “ขอบคุณสำหรับคำเตือน” อาจขอให้เขาอธิษฐานเผื่อแทนก็ได้

วิธีคิดทั้งห้าประการนี้เป็นเพียงความคิดบางด้านที่สามารถสร้างท่าทีแบบพระคัมภีร์ในขณะที่เรากำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์เท่านั้นอาจมีความคิดด้านอื่นๆ ที่ใช้ได้ผลดีกว่า สิ่งที่สำคัญก็คือ ให้เราเริ่มต้นพัฒนาและมีท่าทีตามแบบพระคัมภีร์อย่างแท้จริง

ค. ประโยชน์ของการมีท่าทีแบบพระคัมภีร์เมื่อถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์?

เมื่อเรามองเห็นอย่างชัดเจนว่าการใช้ท่าทีแบบพระคัมภีร์ในการตอบสนองต่อการวิพากษ์วิจารณ์นั้นมีประโยชน์อย่างไร เราก็จะมีแรงจูงใจในการเปลี่ยนท่าที นี่คือประโยชน์ที่เราจะได้รับจากการใช้ท่าทีแบบพระคัมภีร์ในชีวิต

1. ป้องกันปัญหาที่จะทำให้เราเจ็บปวดได้ บางส่วนของปัญหาจะถูกนำมาอภิปรายในส่วนตัวไปของบทนี้
2. ทำให้พระเจ้ามีความสุข พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อนำพระวาระของพระองค์มาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
3. เราสามารถเปลี่ยนประสบการณ์ที่แสนเจ็บปวดให้เป็นโอกาสสำหรับการเติบโตขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทำตามวิธีคิดสุดท้ายที่ว่า “ฉันจะป้องกันความผิดนี้มิให้เกิดขึ้นอีกได้อย่างไร?”
4. เราสามารถสร้างมิตรภาพที่ยั่งยืนหากเราเรียนรู้ที่จะยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์และเห็นว่าเป็นประสบการณ์ในทางบวก เราจะค้นพบว่ามิตรภาพที่เรามีกับบุคคลที่ช่วยแก้ไขเรานั้นจะยิ่งแน่นแฟ้นขึ้น
5. เราจะได้เรียนรู้บางสิ่ง!

ง. อะไรคือปัญหาที่เกี่ยวข้องกับท่าทีนี้?

หากให้เขียนปัญหา 5 ประการที่จะพบเกี่ยวกับการมีท่าทีตามแบบพระคัมภีร์น่าจะเป็นการง่ายกว่าให้เขียนถึงประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อเรากำลังถูกแก้ไข เมื่อเราต้องมีท่าทีตามแบบพระคัมภีร์เราอาจพบปัญหามากมายสารพัด การให้ท่าทีนี้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนั้นต้องใช้เวลา เราอาจล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า แต่อย่าถอดใจ จงมุ่งหน้าสู่เป้าหมายและเรียนรู้จากความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้น

ท่านอาจต้องเผชิญปัญหามากมายหากต้องมีท่าทีแบบพระคัมภีร์ ด้านล่างคือปัญหาบางส่วนที่คนอื่น ๆ ได้พบเจอเมื่อเขาพยายามมีท่าทีตามแบบพระคัมภีร์

เมื่ออ่านแต่ละปัญหาให้ท่านเขียนที่ด้านข้างๆ ว่าส่วนตัวแล้วท่านเจอปัญหาด้านนั้นบ่อยเพียงไร และท่านต่อสู้อย่างไรจนท่านสามารถผ่านพ้นปัญหาเหล่านั้นไปได้

1. ความโกรธ

หนึ่งในปัญหาที่ใหญ่ที่สุดเกี่ยวกับท่าทีนี้คือความโกรธ ทั้งท่านและคนที่กำลังแก้ไขท่านอาจพบว่าการตอบสนองด้วยความโกรธนั้นง่ายเพียงไร ยากอบ 1:19-20 และเอเฟซัส 4:26-27 พูดถึงความโกรธไว้ว่า

เอเฟซัส 4:26-27 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

จะโกรธก็โกรธได้ แต่อย่าทำบาป อย่าให้ถึงตะวันตกท่านยังโกรธอยู่ และอย่าให้โอกาสแก่มาร

ประโยคสุดท้ายได้เตือนเราไว้อย่างชัดเจนว่า เมื่อเราโกรธ ก็เป็นการง่ายที่มารจะมาทดลองเราให้ทำบาป การตอบสนองด้วยความเสียใจเมื่อถูกแก้ไขนั้นดีกว่าการตอบสนองด้วยความโกรธ ให้เราแสดงความเสียใจเมื่อคนอื่น ๆ นั้นแก้ไขเราด้วยวิธีที่แย่ เพราะเมื่อเราแสดงความโกรธออกไปก็ไม่ใช่เป็นการช่วยให้คนที่เข้ามาแก้ไขเราปรับปรุงตัวเองในการช่วยแก้ไขคนอื่นในครั้งต่อไปได้

2. บุคคลนั้นทำผิดในการวิพากษ์วิจารณ์ข้าพเจ้า

ปัญหาใหญ่อีกอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการถูกแก้ไขก็คือคนที่กำลังแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์เรา ใช้วิธีการที่ผิด แม้เราจะได้รับคำแนะนำที่ดีก็ยังคงเป็นการยากที่จะยอมรับการแก้ไข และจะยากเข้าไปใหญ่หากคนที่เข้ามาแก้ไขเราใช้วิธีพูดที่ไม่เหมาะสมไม่ควร จงขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะประทานกำลังให้กับเราในการตอบสนองด้วยท่าทีแบบพระคัมภีร์ อ่าน สุภาสิต 20:22

หากคน ๆ นั้นใช้วิธีที่ผิดในการแก้ไขเรา จงตอบสนองด้วยการให้อภัย ขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงอยู่บนไม้กางเขน พระองค์อธิษฐานว่า “โอพระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขาเพราะว่าเขาไม่รู้ว่าเขาทำอะไร”

(ลูกา 23:34) นี่ควรเป็นคำอธิษฐานของเราด้วย หากคนๆ นั้นกำลังแก้ไขเราด้วยวิธีที่ผิด เขาอาจจะไม่รู้ว่ามีวิธีอื่นที่ดีและเหมาะสมกว่าในการแก้ไขเรา

3. บุคคลนั้นไม่ได้มีข้อเท็จจริงทั้งหมด

ก็ครั้งแล้วที่เราพูดว่า “เขาไม่รู้เรื่องอะไร เขาไม่ได้เป็นเรา เขาไม่รู้หรือว่าเกิดอะไรขึ้น” ก่อนที่เราจะสรุปแบบนั้นออกไป จงปล่อยให้คนที่แก้ไขเราพูดให้จบเสียก่อน การอดทนฟังจะช่วยป้องกันการโต้เถียงและการเข้าใจผิดได้

พระธรรมลูกา 6:31 หนุนใจให้เราตอบสนองต่อคนที่กำลังแก้ไขเราด้วยวิธีที่เราอยากให้เราปฏิบัติกับเรา

4. ข้าพเจ้าไม่ผิด!

พระเจ้าทรงรู้ความจริงทั้งหมด จงฟังพระเจ้าและฟังคนที่กำลังพูดกับเรา ถ้าหากเราเป็นฝ่ายถูก พระเจ้าจะช่วยให้ผู้นั้นเห็นความจริง แม้แต่พระเยซูยังถูกกล่าวหาอย่างผิดๆ เลย

5. พวกเขาจะไม่เชื่อข้าพเจ้าหากข้าพเจ้าตอบสนองด้วยท่าทีแบบพระคัมภีร์

ประโยคนี้อาจจะถูก บางคนอาจไม่เคยเห็นคนที่ตอบสนองด้วยท่าทีตามแบบพระคัมภีร์เมื่อเขากำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์ แต่ถ้าเราสงบใจและมีท่าทีแบบพระคัมภีร์พระเจ้าจะช่วยให้เราผ่านสถานการณ์นี้ไป ไม่ใช่ความรับผิดชอบของเราในการบังคับให้เชื่อว่าเราถูก

6. ข้าพเจ้าลืมนี่จะใช้ท่าทีใหม่ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังถูกแก้ไข

อย่าประหลาดใจถ้าหากท่านจะลืมนี่ใช้ท่าทีแบบพระคัมภีร์เมื่อบางคนวิพากษ์วิจารณ์ท่าน สิ่งที่สำคัญคือทบทวนท่าทีใหม่ตลอดในแต่ละวัน ยิ่งเติมเต็มความคิดด้วยท่าทีใหม่มากเท่าไร ก็จะยิ่งง่ายมากขึ้นเท่านั้นในการใช้ท่าทีนี้ในเวลาที่ต้องการ

7. คนที่วิพากษ์วิจารณ์ข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะช่วยข้าพเจ้า

“เขาแค่ต้องการที่จะเหยียบย่ำเรา เขาไม่ได้สนใจที่จะช่วยเราจริงๆ” บางครั้งผู้คนจะมีแรงจูงใจที่ผิดในขณะที่วิพากษ์วิจารณ์หรือแก้ไขเรา บางทีพวกเขาอาจมีปัญหอย่างเดียวกันกับที่พวกเขา กำลังกล่าวหาเราก็เป็นได้ เราต้องรับผิดชอบต่อในการแก้ไขความผิดพลาดและความอ่อนแอของตัวเอง

ปล่อยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้จัดการปัญหาของผู้นั่นเอง อย่าพยายามที่จะแก้ไขเขาในขณะที่เขากำลังแก้ไขเรา

ในลูกา 6:27-28 พระเยซูทรงแนะนำวิธีปฏิบัติตนต่อผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์และทำให้ชีวิตของเราพบความยากลำบากไว้ว่า

ลูกา 6:27-28 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

แต่เราบอกท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน
จงอวยพรแก่คนที่แช่งด่าท่าน จงอธิษฐานเพื่อคนที่เคียดแค้นท่าน

8. ข้าพเจ้าได้รับความเจ็บปวดเมื่อบางคนวิพากษ์วิจารณ์ข้าพเจ้า

สำหรับเราหลายๆ คนคงจะยากที่จะยอมรับว่า “ความเย่อหยิ่งของเราทำให้เราเจ็บปวดเมื่อบางคนมาแก้ไขเรา” หากถูกกล่าวหาแบบผิดๆ เราก็จะยิ่งเสียใจ ความหยิ่งในตัวเองจะทำให้เราเหินแสมเขา กลับไปด้วยความโมโหอีกด้วย คำถามที่สำคัญก็คือ เราต้องการเติบโตขึ้นหรือแค่ต้องการปกปิดความหยิ่งของตัวเอง?

9. จะทำอย่างไรถ้าหากว่าผู้นำของข้าพเจ้าบอกข้าพเจ้าให้ทำบาป?

มีโอกาสน้อยมากที่ผู้นำของท่านจะบอกให้ท่านทำบางสิ่งที่คุณคิดว่าเป็นความบาป แม้ว่าท่านปฏิเสธแล้วแต่ผู้นำก็ยังพยายามที่จะบังคับให้ท่านทำตามที่เขาบอก หากเป็นอย่างนั้น ท่านควรจะทำอย่างไร? ประเด็นนี้ตอบยาก ท่านต้องประเมินสถานการณ์ด้วยความรอบคอบ ไตร่ตรองดูว่าสิ่งนั้นคือบาปจริงหรือไม่ หรืออาจจะนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

ประเด็นนี้จะพูดอย่างละเอียดขึ้นในวิชา **การเชื่อฟังมนุษย์** (การศึกษาในกลุ่มสำหรับคริสเตียนใหม่) มีชายสามคนในพระคัมภีร์เดิมที่เผชิญกับสถานการณ์ในลักษณะอย่างเดียวกันนี้ พระธรรมดาเนียลบทที่สามได้พูดถึงการตอบสนองของ ชัตรีค เมซาค และเอเบดเนโก ต่อปัญหา

ท่าทีแบบพระคัมภีร์ที่ควรมีเมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์

ความคิดของฉัน	ความรู้สึก	คุณสมบัติภายในทางบวก	ฉันควรจะทำอะไร
1. ฉันกำลังถูกแก้ไข สุภาษิต 10:17		ความตื่นตัว ความไวต่อความรู้สึก	ไม่ต้องทำอะไร
2. ฉันจะฟังอย่างตั้งใจ		ความจริงใจ ความเคารพนับถือ ความอดทน ความเข้าใจ	ไม่ต้องทำอะไร
3. ฉันรู้สึกขอบคุณที่เขา หรือเขากำลังแก้ไขฉัน 1 เธสะโลนิกา 5:18	มีความยินดี	มีใจขอบคุณ มีมารยาท มีความจริงใจ	ขอบคุณที่ได้บอกสิ่งนี้กับ เราหรือ ขอบคุณที่ยอมเข้ามา มาแก้ไขเรา
4. ฉันทำผิด (ฉันทำอะไรที่ทำให้เขา คิดว่าฉันทำผิด)	ความเสียใจ ความรู้สึกผิด	ความถ่อมใจ ความมีใจเที่ยงธรรม ความไวต่อความรู้สึก การวินิจฉัย ความกล้าหาญ ความมีใจเป็นกลาง ความสัตย์ซื่อ ความรับผิดชอบ	สิ่งที่ฉันได้เรียนจากคุณก็คือ ใช่แล้ว ฉันทำผิดอย่างที่คุณพูด มา
5. ฉันจะป้องกันความผิด นี้ไม่ให้เกิดขึ้นอีกได้ อย่างไร? 2 โครินธ์ 8:11	ความชื่นชมยินดี ความรัก	ความจริงจัง ความกระตือรือร้น การวินิจฉัย การให้ความร่วมมือ ความยืดหยุ่น ความสัตย์ซื่อ ความสามารถในการปรับตัว มีใจเป็นกลาง ความอดทน ความมานะบากบั่น การมีความเคารพนับถือ	ฉันอยากจะเปลี่ยนแปลง ตัวเองแบบที่คุณพูดมา ขอช่วยฉันด้วยได้ไหม ฉัน ยินดีรับฟังคำแนะนำเพื่อ จะช่วยป้องกันฉันไม่ให้ทำ ผิดซ้ำอีก

ท่าทีแบบพระคัมภีร์ที่ควรมีเมื่อกำลังถูกแก้ไขหรือถูกวิพากษ์วิจารณ์

สิ่งที่ฉันควรจะทำ	ข้อพระคัมภีร์	ท่าทีเดิมๆ (ความคิดและการกระทำแบบเดิมๆ)
1. มองหน้าผู้พูดเพื่อให้เขารู้ว่าเราสนใจและใส่ใจ	สุภาษิต 10:17	ทำไมเขาหรือเธอจึงดูถูกเรา
2. สงบและฟังเขาพูดอย่างตั้งใจ	ยากอบ 1:19 สุภาษิต 13:3 สุภาษิต 15:28	ไม่ยอมฟังคนนั้น พยายามที่จะขัดจังหวะเขา
3. แสดงความเป็นมิตรและความชอบคุณผ่านทางสีหน้าและน้ำเสียงสงบนิ่ง	1 เรสะโลนิกา 5:18	โกรธคน วิพากษ์วิจารณ์ และกล่าวโทษเขา
4. แสดงความเสียใจผ่านทางสีหน้า	ฟิลิปปี 2:2-3 สุภาษิต 28:13 ยากอบ 4:9	ปฏิเสธข้อกล่าวหาทั้งหมด โต้แย้งกับบุคคลนั้น
5. แสดงความจริงใจโดยแสดงออกทางสีหน้า สงบนิ่ง ตั้งเป้าหมายและดำเนินการตามนั้น สุภาษิต 12:26	2 โครินธ์ 8:11 สุภาษิต 12:26 สุภาษิต 13:14 สุภาษิต 15:31-32 สุภาษิต 10:17 ยากอบ 1:22-25	บอกให้คนนั้นสนใจแต่ฐานะของตัวเอง ชี้ถึงปัญหาต่างๆ ที่บุคคลนี้มีในชีวิตของเขา

จ. ข้าพเจ้าจะเริ่มต้นพัฒนาท่าทีนี้ได้อย่างไร?

ถ้าหากท่านเป็นคริสเตียนใหม่การพัฒนาท่าทีใหม่นี้อาจเป็นเรื่องที่ทำทายนมาก ด้านล่างคือคำแนะนำสำหรับการเริ่มต้นใหม่ จำไว้ว่าอาจใช้เวลาหลายวันหรือหลายสัปดาห์กว่าท่านจะเป็นเจ้าของท่าทีใหม่นี้ ทุกความสำเร็จเริ่มต้นที่ก้าวเล็กๆ

1. ท่องจำแนวความคิด 5 ประการในการสร้างท่าทีใหม่นี้
2. ทบทวนท่าทีใหม่หลายๆ ครั้งในแต่ละวัน
3. ท่องจำข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดแต่ละอย่าง
4. สังเกตคนอื่นที่ตอบสนองด้วยท่าทีแบบพระคัมภีร์เมื่อกำลังถูกแก้ไข
5. ทบทวนสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งท่านเคยถูกแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์ล่าสุด ประเมินดูว่าท่านตอบสนองอย่างไร

เมื่อเริ่มทำท่าทีใหม่นี้แรกๆ ท่านอาจทำทั้งห้าส่วนได้ไม่ด้นัก ในแต่ละสถานการณ์ที่ท่านถูกแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์ให้ท่านหยุดคิดและประเมินสิ่งที่ท่านได้พูดและทำออกไป ท่านกำลังคิดอะไรอยู่เมื่อถูกแก้ไข?

จากนั้นให้กลับไปดูสถานการณ์นั้นอีกครั้ง แต่คราวนี้ให้ใช้ท่าทีตามแบบพระคัมภีร์แล้วดูว่าท่านคิดพูด และทำต่างไปจากเดิมอย่างไรบ้าง? การฝึกคิดในลักษณะนี้จะช่วยให้คุณเห็นวิถีทางในการฝึกใช้ท่าทีใหม่ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น เนื้อหานี้อธิบายอยู่ในรายงานที่ 4 ในสมุดบันทึกโครงการของวิชานี้

บทที่ 4

ท่าทีที่ถูกต้องเมื่อกำลังแก้ไขผู้อื่น

มีคริสเตียนกี่คนที่แก้ไขผู้อื่นด้วยท่าทีและวิธีการตามหลักพระคัมภีร์เสมอ? คงยากที่จะคิดชื่อออกใช่หรือไม่? ไม่แปลกเพราะคริสเตียนอีกหลายๆ คนก็คิดชื่อไม่ออกเช่นกัน เป็นเพราะอะไร?

บ่อยครั้งคริสเตียนหลายคนจะศึกษาว่าพระเจ้าสอนอย่างไรเกี่ยวกับวิธีการแก้ไขคนอื่น และคนอื่นจำนวนมากรู้ว่าพระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับการแก้ไขคนอื่นไว้อย่างไรแต่ก็ล้มเหลวในการนำมาใช้เมื่อเจอกับเหตุการณ์เหล่านั้น

บางคนกลัวที่จะเข้าไปช่วยแก้ไขคนที่ทำผิด แต่มีบางคนที่ชอบตรงกันข้าม นั่นคือเขาชอบแก้ไขคนอื่น การแก้ไขคนอื่นเป็นเหมือน "งานอดิเรก" ของเขา เขาจะคอยเฝ้าดูว่าใครทำอะไรผิดบ้างประหนึ่งว่าเขาคือตำรวจของพระเจ้า

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียน เราต้องพร้อมที่จะรับการแก้ไขโดยปราศจากข้อแก้ตัว และในบางครั้งเราต้องพร้อมที่จะแก้ไขคนอื่นด้วย

ท่าทีในการเข้าไปช่วยแก้ไขคนอื่นคือสิ่งสำคัญที่คริสเตียนทุกคนควรมี ทุกๆ คนจะรับประโยชน์สุขร่วมกันหากเราใช้ท่าทีแบบพระคัมภีร์เมื่อเข้าไปช่วยแก้ไขผู้อื่น เราจะมาดูว่าเมื่อแก้ไขผู้อื่นต้องทำอย่างไรบ้าง

ก. ข้าพเจ้าควรจะแก้ไขใคร?

“ในฐานะคริสเตียนเรามีความรับผิดชอบในการแก้ไขผู้อื่นเมื่อเขากระทำบางสิ่งผิดหรือไม่?” เมื่อเราได้เห็นว่าคนตอบสนองอย่างไรเมื่อเขาถูกแก้ไขอาจทำให้เราได้รับคำตอบสำหรับคำถามนี้ นั่นคือ **ไม่!** แต่พระเจ้าพูดถึงเรื่องนี้ไว้อย่างไร?

1. คริสเตียนที่เติบโตฝ่ายวิญญาณควรแก้ไขคริสเตียนที่ทำผิดบาป

กาลาเทีย 6:1 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย แม้จับผู้ใดที่ละเมิดประการใดได้ ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณจงช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย

2. ถ้าหากเรามีสิทธิอำนาจเหนืออีกบุคคลหนึ่ง เรามีความรับผิดชอบในการแก้ไขบุคคลนั้น เมื่อเขากระทำผิดบางอย่าง
3. พ่อแม่มีความรับผิดชอบในการแก้ไขลูกๆ

สุภาษิต 13:24 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

บุคคลที่สงวนไม้เรียวก็เกลียดบุตรชายของตน แต่ผู้ที่รักเขาพยายามตีสอนเขา

4. กฎเกณฑ์ในครอบครัวหรือในที่พักของท่านพูดถึงความรับผิดชอบของท่านในการแก้ไขคนที่ทำผิดไว้อย่างชัดเจนหรือไม่?

บางทีพ่อแม่อาจมอบหมายความรับผิดชอบไว้ให้แล้วว่า ใคร เมื่อไหร่ และอย่างไรที่ท่านต้องแก้ไขคนในบ้าน ที่ศูนย์พักพิงที่นิตยสารเองก็ได้มอบหมายให้เด็กบางคนรับผิดชอบในการดูแลสมาชิกในกลุ่ม ถ้าหากใครในกลุ่มไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่คนที่ดูแลกลุ่มก็จะพิจารณาว่าทำผิดและจะต้องถูกลงวินัยเนื่องด้วยละเลยไม่เข้าไปแก้ไขคนที่กำลังทำผิดด้วยเช่นกัน

ในที่สาธารณะทั่วไปคนไม่ได้มีความรับผิดชอบในการแก้ไขผู้อื่นหากเขาพยายามจะทำก็อาจนำไปสู่ปัญหาให้ยุ่งยากในภายหลังได้ เราควรจะดูให้ดีว่าในที่ๆ เราอยู่นั้นมีกฎระเบียบอะไรและให้ผู้นำชี้แจงให้ละเอียดว่าขอข้ายความรับผิดชอบของเราในการเข้าไปแก้ไขผู้ทำผิดคืออะไร

ข. อะไรคือทำที่แบบพระคัมภีร์ที่ควรมีเมื่อกำลังแก้ไขคนอื่น

มีหลายวิธีที่เราสามารถใช้ได้ในการแก้ไขคนอื่น และยังมีหลากหลายแนวคิดซึ่งควรมีในทำที่เมื่อเรากำลังแก้ไขผู้อื่น แนวคิดเหล่านี้สามารถนำมาใช้ได้แม้ว่าเราจะไม่ได้ใช้วิธีการตามหลักพระคัมภีร์อยู่ก็ตาม

ทำที่แบบพระคัมภีร์ที่ควรมีเมื่อกำลังแก้ไขคนอื่น

1. คนนี้เป็นหนึ่งในมิตรสหายพิเศษของพระเจ้า
ข้าพเจ้าต้องการเป็นผู้ที่สามารถให้รายงานที่ดีเกี่ยวกับคนนี้
2. คนนี้ทำผิดอะไร?
3. อะไรคือวิธีการของพระเจ้าในการแก้ไขปัญหานี้?
4. ข้าพเจ้าจะช่วยคนนี้ให้ติดตามวิถีทางของพระเจ้าอย่างไร?

ให้เราตรวจสอบแต่ละแนวความคิดดู

วิธีคิดที่ 1. คนนี้เป็นหนึ่งในมิตรสหายพิเศษของพระเจ้า ข้าพเจ้าต้องการเป็นผู้ที่สามารถให้รายงานที่ดีเกี่ยวกับบุคคลนี้

พระเจ้าทรงรักคนๆ นี้อย่างมากไม่สำคัญว่าเขาจะทำผิดอะไร เราต้องระลึกไว้เสมอว่าเรากำลังพูดคุยกับเพื่อนรักของพระเจ้า แนวความคิดนี้ยังช่วยตอกย้ำด้วยว่าทำไมเราจึงต้องช่วยแก้ไขคนอื่น แรงจูงใจสำคัญในการช่วยแก้ไขก็คือเพื่อช่วยให้เขาเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น เพื่อเราจะสามารถกล่าวรายงานที่ดีเกี่ยวกับตัวของคนๆ นั้นได้ แต่ต้องระวังที่เราจะไม่แก้ไขคนนั้นด้วยแรงจูงใจที่ผิด ยกตัวอย่างเช่น เราต้องไม่แก้ไขเขาแล้วทำให้เขาดูแย่ลง นี่คือแรงจูงใจที่ผิดซึ่งเราไม่ควรผูกมัดกันด้วยแรงจูงใจเช่นนี้

วิธีคิดที่ 2. คนนี้ทำผิดอะไร?

แนวคิดนี้มาในเชิงคำถาม หลายครั้งที่เราเริ่มต้นแก้ไขคนโดยไม่ได้ตั้งคำถามนี้ เราเดาเอาว่าเรารู้คำตอบแล้ว เราทำไปตามที่ตาเราเห็นหรือได้ยินมาแล้วสรุปเออว่านั่นคือข้อเท็จจริงที่ต้องตั้งขึ้น

คงจะเป็นการดีที่ถามหากเราจะให้เขาหรือเธอได้เป็นคนพูดเองว่าเขาได้ทำหรือพูดอะไรผิดไปแทนที่ เราจะสรุปว่าเขาหรือเธอทำอะไรผิด จึงให้โอกาสเขาในการอธิบาย หลังจากที่เราได้ฟังแล้วเราจึงจะสามารถตอบคำถามนี้ได้ง่ายขึ้นว่า “คนๆ นี้ทำผิดอะไร”

เราจะทำอย่างไรหากเราได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง? หากเรายังไม่ได้ทำอะไรไปก็อาจจะจบการสนทนาได้ไม่ยาก แต่หากเราพูดอะไรกับเขาในแบบที่ไม่ควรออกไปโดยที่สิ่งที่พูดนั้นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นจริง เราควรจะขอโทษเขาที่เรากล่าวหาเขาไปผิดๆ นับว่าน่าขายหน้าหากเราไม่ยอมให้เรื่องนี้เกิดขึ้นเราก็ควรจะระวังให้ดี

หากเราจะช่วยให้คนคิดได้ว่าสิ่งที่เขาทำลงไปนั้นผิด เราต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมากที่จะไม่กล่าวโทษเขา ความรับผิดชอบของเราคือช่วยเขาแก้ปัญหาไม่ใช่แก้แค้น

หากเรามีสิทธิอำนาจในการลงวินัยเราควรพิจารณาการลงวินัยในสิ่งที่เขาหรือเธอทำผิดไป แต่ไม่ควรทำด้วยอารมณ์หรือตามความรู้สึกของเรา ควรระมัดระวังความคิดและการกระทำของเราให้ดี สิ่งที่เราทำผิดควรเห็นคือเราแสดงถึงความเสียใจไม่ใช่แสดงความโกรธ ความบ้าอำนาจ หรือรู้สึกสะใจที่จับได้ว่าเขาทำผิด

วิธีคิดที่ 3. อะไรคือวิธีการของพระเจ้าในการแก้ไขปัญหานี้?

ความรับผิดชอบของเรามีมากกว่าเพียงแค่ว่าผู้หนึ่งได้ทำผิดไป พระธรรมกาลาเทีย 6:1 กล่าวว่า “ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงช่วยผู้หนึ่งด้วยใจอ่อนสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่” ถ้าหากพระเจ้ากำลังจะตรัส

กับคนๆ นั้น พระองค์จะตรัสอะไรเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาของเขาในเวลานี้? พระเจ้าจะให้คำแนะนำอะไรแก่เขา?

มีหลักการในพระคัมภีร์ใดบ้างที่สามารถนำมาใช้ได้ในการช่วยแก้ไขปัญหาของเขา แต่อาจจะไม่ต้องอ้างอิงข้อพระคัมภีร์ในเวลานี้

วิธีคิดที่ 4. ข้าพเจ้าจะช่วยคนนี้ให้ติดตามวิถีทางของพระเจ้าได้ อย่างไร?

การคิดแก้ปัญหาเพื่อช่วยแก้ไขคนอื่นนั้นไม่ยาก แต่สิ่งที่น่าคิดคือเราจะช่วยให้คนๆ นั้นเดินตามพระเจ้าอย่างแท้จริงได้หรือไม่ นั่นยากกว่า เมื่อเราช่วยแก้ไขเขาด้วยวิธีที่ถูกต้องจะส่งผลให้เขาเต็มใจเดินตามวิถีของพระเจ้า ตามที่พระธรรมกาลาเทีย 6:1 ได้กล่าวไว้ว่าให้ช่วยผู้หนึ่งคืนกลับมายังเส้นทางที่ถูกตัดด้วยใจอ่อนสุภาพ

กระบวนการในการเดินติดตามพระเจ้านั้นต้องใช้เวลา ไม่เหมือนการแค่บอกเขาว่าเขาได้ทำอะไรผิดไป ท่านพร้อมที่จะใช้เวลาในการช่วยเหลือเขาจริงๆ หรือไม่?

“จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากคนนั้นปฏิเสธความช่วยเหลือของเรา?” เราไม่สามารถยึดเยียดความช่วยเหลือของเราให้เขาได้ แต่หากเราความเต็มใจในการช่วยเหลือด้วยท่าทีที่ถูกต้องแล้วอาจทำให้เขาเปลี่ยนความคิดและหันกลับมาขอความช่วยเหลือจากเราในภายหลังก็เป็นได้ แต่ความสัมพันธ์ของเรากับเขาอาจขาดสะบั้นได้ถ้าเราพยายามยึดเยียดความช่วยเหลือให้เขาหรือตำหนิที่เขาปฏิเสธความช่วยเหลือจากเรา

แม้เราจะแก้ไขคนอื่นด้วยวิธีที่สุภาพและระมัดระวังแล้วก็ตาม แต่เขาอาจตอบสนองด้วยความโกรธก็เป็นได้ บางทีอาจโกรธเราเป็นเดือนหรือนานเป็นปีก็ได้ สิ่งที่สำคัญคือให้เราจดจ่ออยู่กับการทำสิ่งที่พระเจ้าตรัสให้เราทำ และปล่อยให้พระเจ้าแก้ไขการตอบสนองของเขาเอง

แนวความคิดทั้ง 4 วิธีนี้ได้ให้ทำตามหลักพระคัมภีร์ที่เราสามารถนำไปใช้ได้เมื่อต้องช่วยแก้ไขผู้อื่น เมื่อเรามองดูสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนที่เราช่วยแก้ไขเราจะเห็นว่าแต่ละเหตุการณ์นั้นไม่เหมือนกันเลย บางคนอาจมีส่วนผิดเพียงเล็กน้อย แต่บางคนมีส่วนผิดอย่างมากมาย ในแต่ละเหตุการณ์เราจำเป็นต้องอธิษฐานอย่างมาก “พระเจ้าขอโปรดช่วยข้าพระองค์ให้เดินอย่างถูกต้องและมีท่าทีที่ถูกต้องเมื่อข้าพระองค์ช่วยแก้ไขคนๆ นี้”

ให้เรามาดูว่าเมื่อเราแก้ไขคนอื่นโดยใช้ท่าทีตามแบบพระคัมภีร์นั้นเราควรจะพูดหรือทำอะไร

ค. ข้าพเจ้าจะแก้ไขคนอื่นอย่างไร?

“มีรูปแบบหรือวิธีการที่ง่าย ๆ เพื่อเราจะใช้ในการแก้ไขคนอื่นหรือไม่?” เมื่อเราดูจากชีวิตของพระเยซูก็จะได้คำตอบว่า ไม่มีวิธีที่เป็นสูตรสำเร็จตายตัว แต่มีหลากหลายวิธีที่เราต้องปรับใช้ในการแก้ไขผู้อื่น

1. หลักสามประการในการเลือกวิธีที่ถูกต้องเพื่อช่วยแก้ไขคนอื่น

“เราจะรู้ได้อย่างไรว่าควรใช้วิธีไหน?” มีเคล็ดลับ 3 ประการเพื่อช่วยตัดสินใจว่าจะช่วยแก้ไขคนอื่นด้วยวิธีไหน

(ก.) ข้าพเจ้ากำลังจะแก้ไขใคร?

เราไม่สามารถใช้วิธีเดียวกันในการแก้ไขทุกคนเพราะแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน คนหนึ่งอาจตอบสนองเมื่อเราใช้วิธีที่สุภาพ แต่อีกคนอาจต้องการวิธีที่หนักแน่นดุ้นกว่า ครั้งหนึ่ง

พระเยซูทรงใช้ภาษาที่รุนแรงมากเมื่อทรงแก้ไขเปโตรซึ่งเป็นหนึ่งในสาวก 12 คนของพระองค์

มัทธิว 16:23 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

พระองค์จึงหันพระพักตร์ตรัสกับเปโตรว่า “อ้ายซาตานจงไปให้พ้น เจ้าเป็นเครื่องกีดขวางเรา เพราะเจ้าคิดอย่างคน มิได้คิดอย่างพระเจ้า”

พระเยซูมิได้ทรงใช้วิธีการรุนแรงเช่นนี้กับคนอื่นที่พระองค์ทรงแก้ไข

ในขณะที่เรากำลังคิดหาวิธีเพื่อจะใช้ในการช่วยแก้ไขคน จงอธิษฐานขอพระวิญญูณบริสุทธิประทานความเข้าใจเกี่ยวกับคนที่เราจะช่วย เพื่อเราจะเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมที่สุดกับเขา

(ข.) ความผิดที่คนนี้ก่อร้ายแรงแค่ไหน?

ถ้าหากว่าลูกของเราเอนน้ำปลาเทใส่ในต้มจืดมากเกินไป เราก็จะตักเตือนแก้ไขเขาด้วยวิธีการที่ต่างไปจากกรณีที่เขาไปขโมยรถคนอื่นแล้วทำรถเสียหาย ระดับความรุนแรงของ “ความผิด” คือตัวแปรสำคัญต่อคำพูดที่เราจะพูดกับคนๆ นั้น

เราต้องมีสมดุลในเรื่องนี้ การที่บางคนทำผิดไม่ได้หมายความว่าเราต้องเข้าไปแก้ไขเขาเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเขาไม่ได้ทำผิดพระบัญญัติพระเจ้า

หนึ่งใน “ปัญหา” ที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ก็คือ การเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นเมื่อหลายเดือนหรือหลายปีก่อน กบเล่าว่า “จำได้ว่าเมื่อสามปีก่อนตอนที่เราไปเที่ยวหัวหินกัน วันอังคารเราว่ายน้ำเล่นที่ชายหาด วันนั้นน้ำทะเลสวยมาก”

น้อยหน้าแย้งขึ้นมาว่า “ไม่ใช่กบ ไม่ใช่ วันนั้นวันพุธต่างหากที่เราเล่นน้ำที่ชายหาด”

บางครั้งเราใส่ใจแก้ไขรายละเอียดซึ่งไม่สำคัญอะไรเลย ถ้าหากเราเป็นคนนอกที่ได้ฟังเรื่องนี้เราจะสนใจหรือว่าวันนั้นเป็นวันอังคารหรือวันพุธ ข้อผิดพลาดบางอย่างไม่ต้องการการแก้ไขอะไร ปล่อยให้มันผ่านไปก็ได้ การที่น้อยหน้าแย้งกบเรื่องวัน การพยายามแก้ไขเรื่องเล็กน้อยอาจนำไปสู่ปัญหาที่บานปลายใหญ่โตจนทะเลาะกันได้

น้อยหน้ากับกบอาจจะตกลงพรางแห่งการโต้เถียงกันว่าเป็นวันอังคารหรือพุธ “เชิงจริงๆ ทำไมจะต้องขัดคอเราเวลาเล่าเรื่องอะไรให้คนอื่นฟังอยู่เรื่อยเลย” กบบ่นออกมา

จริงๆ แล้วการที่น้อยหน้าพยายามแก้ไขกบอาจแสดงให้เห็นถึงปัญหาในตัวของน้อยหน้ามากกว่า ความผิดเรื่องการจำวันผิดของกบก็เป็นได้ เราชู้สึกว่าเราชอบแก้ไขคนอื่นทุกครั้งหรือไม่? ทำไม? เรา กำลังพยายามพิสูจน์อะไร?

สำหรับบางคนกลับปฏิบัติสิ่งที่ตรงกันข้ามกับเรื่องด้านบน เมื่อคนที่เขารักติดอยู่กับความผิดบาปที่ร้ายแรงแต่เขากลับมองดูอยู่เฉยๆ ไม่พยายามทำอะไรเพื่อช่วยแก้ไขแต่หาข้อแก้ตัวให้กับการนั่งดูคนรักทำผิดไปวันๆ

เราควรจะอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้เรารู้ว่าเวลาใดเราควรจะไปเพื่อแก้ไขคนที่ทำผิดกับเวลาใดที่ควรจะนั่งเฉยๆ

(ค.) บุคลิกของท่านจะส่งผลต่อวิธีการที่ท่านใช้

ถ้าเราสูงสัก 180 เซนติเมตรและหนักประมาณ 100 กิโลกรัม มีหุ่นที่กำยำล่ำมั่งเป็นมัดๆ ผู้คนก็คงจะนั่งฟังอย่างสงบเมื่อเราแก้ไขพวกเขา แต่หากเราสูงแค่ 150 และหนักไม่ถึง 50 กิโลกรัม รูปร่างของเราอาจจะทำให้เราไม่น่าเกรงขามเหมือนเพื่อนที่รูปร่างสูงใหญ่ก็เป็นได้ ไม่ว่าเราจะเป็นชายหรือหญิงบ้างยัยเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อวิธีการที่ผู้คนจะตอบสนองเราเมื่อเราแก้ไขพวกเขา

บุคลิกของเรายังส่งผลโดยตรงต่อวิธีการที่เราใช้เพื่อแก้ไขคนอื่น หากเรามีบุคลิกที่มดมันเมื่อบอกให้ใคร “กระโดด” เขาก็พร้อมจะทำตามก็เป็นได้ว่าเราจะแก้ไขคนด้วยความเด็ดขาด แต่หากเรามีบุคลิกที่ค่อนข้างเงิบขริ่ม ซื่อๆ เราคงจะไม่ค่อยเข้าไปแก้ไขคนตรงๆ บางคนเกิดมาพร้อมกับ “ธรรมชาติ” ใน

การวิพากษ์วิจารณ์ เขาไม่มีความลังเลหรือหวาดกลัวเมื่อต้องแก้ไขคนอื่น ในขณะที่บางคนถ้าเลือกได้เขาไม่ยอมเข้าไปแก้ไขใครเลย

การที่ผู้นำของเราใช้วิธีการบางอย่างเพื่อแก้ไขคนอื่นแล้วประสบความสำเร็จ ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะใช้วิธีนั้นแล้วสำเร็จเหมือนกัน

เราจะประสบความสำเร็จในการแก้ไขคนอื่นได้อย่างไร? คุณสมบัติสำคัญที่สุดที่ต้องมีคือ การวินิจฉัย ซึ่งเป็นการเรียนรู้ว่าจะใช้วิธีการที่ดีที่สุดของพระเจ้าในการรับมือกับแต่ละสถานการณ์อย่างไร พระเจ้าทรงสัญญาที่จะนำเราเข้าสู่ความจริงทั้งหมด พระองค์จะทรงช่วยให้ประสบความสำเร็จในการแก้ไขผู้อื่นเมื่อพวกเขาได้กระทำผิด กฎแห่งความสำเร็จอยู่ที่ “จงเป็นตัวของตัวเอง” จงเป็นเหมือนพระคริสต์ และใช้ท่าทีแบบพระคัมภีร์เมื่อกำลังแก้ไขคนอื่น

2. วิธีการตามหลักพระคัมภีร์ในการแก้ไขผู้อื่น

พระคัมภีร์หลายตอนได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขคนไว้ พระธรรมสุภาษิตเต็มไปด้วยถ้อยคำที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยอ้อมเกี่ยวกับการแก้ไขและการให้คำแนะนำผู้อื่น ยังมีพระคัมภีร์อีกหลายข้อที่บอกวิธีการให้คำแนะนำและแก้ไขผู้อื่นแก่เรา

เราต้องระมัดระวังที่จะไม่นำพระคัมภีร์ข้อใดข้อหนึ่งมาพูดว่า “นี่คือวิธีการเดียวของพระคัมภีร์สำหรับแก้ไขผู้อื่นและเราต้องใช้วิธีการนี้ทุกครั้ง” พระเจ้าจะช่วยให้เราเติบโตขึ้นและเข้าใจว่าสามารถใช้วิธีการใดในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เราจะมาดูแนวทางปฏิบัติในการแก้ไขผู้อื่นจากพระคัมภีร์ทั้ง 3 ข้อด้านล่าง

(ก.) วิธีการแก้ไขผู้อื่นตามพระธรรมกาลาเทีย 6:1

พระธรรมข้อนี้พูดถึงบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งได้กระทำบาปและละเมิดกฎบัญญัติของพระเจ้าโดยตรง

กาลาเทีย 6:1 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย แม้จับผู้ใดที่ละเมิดประการใดได้ ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย

ข้อนี้กล่าวว่าคนซึ่ง “อยู่ฝ่ายวิญญาณ” ควรจะช่วยบรรดาคนเหล่านั้นซึ่งได้ตกลงไปในบาปให้กลับตั้งตัวใหม่ โดยปกติแล้วนี่หมายถึงผู้นำฝ่ายวิญญาณหรือคริสเตียนที่เติบโตฝ่ายวิญญาณ แม้แต่ผู้นำคริสเตียนพระเจ้ายิ่งทรงเตือนพวกเขาให้ระมัดระวังที่พวกเขาจะไม่ยอมแพ้ต่อการทดลองด้วย

พระคัมภีร์ข้อนี้ยังท้าทายเราให้แก้ไขคนอื่นโดยมีเป้าหมายที่การรื้อฟื้นบุคคลนั้นขึ้นใหม่ เราควรที่จะระมัดระวังในการแก้ไขผู้อื่นด้วยใจอ่อนสุภาพ

เรารู้อย่างไรว่าเราเป็นผู้ที่ “อยู่ในฝ่ายวิญญาณ” พอที่จะแก้ไขผู้อื่นหรือไม่? นั่นเป็นคำถามที่เราอาจต้องปรึกษาผู้นำของเราเพื่อจะทราบคำตอบ หรือใช้เวลาอธิษฐานส่วนตัวแล้วทูลถามพระเจ้าว่าท่านควรที่จะแก้ไขผู้อื่นที่ได้กระทำผิดบาปหรือไม่?

อีกวิธีหนึ่งที่สามารถทำได้ก็คือไปหาผู้นำฝ่ายวิญญาณแล้วบอกเขาให้เขาทราบเกี่ยวกับความบาปที่ท่านได้เห็นในชีวิตของคนอื่นและขอคำแนะนำจากเขาว่าเราควรดำเนินการแก้ไขเรื่องนี้อย่างไร

หากคนนั้นได้กระทำความผิดที่ไม่ได้เป็นความบาป นอกจากผู้นำฝ่ายวิญญาณแล้วคนอื่นก็สามารถแก้ไขคนนั้นได้ ตัวอย่างเช่น หนึ่งในกำลังทำงานผิด ตาลซึ่งเป็นเพื่อนใหม่ของหนึ่งเห็นปัญหานั้นและช่วยหนึ่งแก้ไขงานให้ถูก แม้ว่าตาลจะไม่ได้เป็นพี่เลี้ยงฝ่ายวิญญาณของหนึ่งเธอก็สามารถช่วยหนึ่งไม่ให้ผิดพลาดได้ เป็นต้น

(ข.) วิธีการของการแก้ไขผู้อื่นตามพระธรรมมัทธิว 18:15-17

วิธีการแก้ไขคนอื่นตามหลักพระธรรมตอนนี้อาจเป็นหนึ่งในวิธีการแก้ไขซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีมากที่สุดในการแก้ไข พระคัมภีร์ วิธีการนี้แสดงให้เห็น 3 ขั้นตอนในการแก้ไขคนอื่นสามารถใช้ได้ในหลากหลายสถานการณ์

มัทธิว 18:15-17 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

หากว่าพี่น้องของท่านผู้หนึ่งทำผิดบาปต่อท่าน จงไปแจ้งความผิดบาปนั้นแก่เขาสองต่อสองเท่านั้น ถ้าเขาฟังท่าน ท่านจะได้พี่น้องคืนมา แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปาก เพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้ ถ้าเขาไม่ฟังคนเหล่านั้น จงไปแจ้งความต่อคริสตจักร ถ้าเขายังไม่ฟังคริสตจักรอีก ก็ให้ถือเสียว่าเขาเป็นเหมือนคนต่างชาติหรือคนเก็บภาษี

สิ่งแรกที่เราต้องพิจารณาก็คือ พระคัมภีร์ตอนนี้กำลังพูดถึงการแก้ไขคนที่เป็นคริสเตียน ประการที่สองก็คือ คนนี้ได้ทำบาปหรือได้ทำการละเมิดต่อบัญญัติของพระเจ้า ประการที่สามก็คือคนนี้ได้ทำผิดบาปต่อเราโดยตรง

สิ่งที่ต้องตระหนักก็คือเราไม่อาจแก้ไขทุกคนในสิ่งที่เราเห็นเขาทำผิดได้ พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้ให้เราต้องแบกความรับผิดชอบขนาดนั้น

หลักการจากพระคัมภีร์ตอนนี้พูดถึงสถานการณ์ซึ่งคนๆนั้นได้กระทำบาป อย่างไรก็ตาม รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ดีสามารถใช้ทุกครั้งที่เราช่วยแก้ไขผู้อื่น แต่ควรทำแบบเป็นการส่วนตัวเท่านั้น ลองนึกถึงตอนที่

เราถูกบางคนแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์เราต่อหน้าคนดูเรา รู้สึกอับอายและโกรธแค้น แต่หากเขามายก
เราเป็นการส่วนตัวน่าจะดีกว่า

สิ่งที่ต้องระวังอีกอย่างก็คือ การทดลองให้เรานำเรื่องของคนนี้ไปพูดกับคนอื่นก่อนที่เราจะเข้าไปคุยกับ
คนที่เราจะเข้าไปช่วยแก้ไข จงปฏิเสธการทดลองเรื่องกรรณินทา เพราะความคิดของเราอาจจะเปลี่ยนได้
เมื่อได้รู้ความจริงทั้งหมด

เราต้องไม่ด่วนสรุปว่าพระธรรมมัทธิว 18:15-17 นั้นเป็นวิธีการเดียวสำหรับการแก้ไขผู้อื่น เพราะยังมี
อีกหลายวิธีที่เหมาะสมแก่การแก้ไขคนอื่น

(ค.) วิธีการของการแก้ไขผู้อื่นตามพระธรรม 2 ทิโมธี 3:16

เมื่ออ่าน 2 ทิโมธี 3:16 แล้วจะเห็นได้ว่าพระธรรมตอนนี้ไม่ได้พูดว่าเราควรแก้ไขกันและกันอย่างไร
โดยตรง แต่บริบทของพระธรรมตอนนี้กำลังพูดถึงวิธีที่พระคัมภีร์สามารถใช้ในชีวิตคริสเตียนได้ อย่างไรก็ตาม
ตาม พระคัมภีร์ตอนนี้ได้ให้หลักการที่ยอดเยี่ยมสำหรับการแก้ไขคนอื่นไว้ 4 ประการด้วยกัน

2 ทิโมธี 3:16 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย—ฉบับอธิบายปี 1999

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสั่งสอน การว่า
กล่าวตักเตือน การแก้ไขข้อบกพร่อง และการฝึกฝนในความชอบธรรม

2 ทิโมธี 3:16 ฉบับสมาคมพระคริสตธรรม

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การ
ตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม

4 วิธีการสำหรับการแก้ไขผู้อื่น

- (1) สอนความจริง
- (2) ว่ากล่าวการกระทำที่ผิด
- (3) แก้ไขสิ่งที่ผิด
(กำหนดทิศทางใหม่ให้กับชีวิตของคน)
- (4) ให้คำแนะนำสำหรับการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง
(ฝึกฝนเขาในการดำเนินชีวิตที่ดี)

เมื่อเราดูวิธีที่พระเยซูทรงใช้ในการแก้ไขผู้อื่นอย่างละเอียด เราจะพบว่าพระองค์ทรงใช้หนึ่งหรือมากกว่านั้นจากทั้ง 4 วิธีในการแก้ไขผู้อื่น เมื่อพวกธรรมจารย์พยายามที่จะทดลองพระเยซู (ลูกา 10:25-37) พระเยซูก็ได้กล่าวตำหนิแรงจูงใจที่ผิดของเขาแต่ทรงใช้วิธีการในลำดับที่ 1 และ 4

อันดับแรกพระเยซูทรงใช้วิธีการ “สอนความจริง” และอธิบายความจริงต่างๆ ตามหลักพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับคำถามของชายคนนั้น พระเยซูทรงเห็นการตอบสนองของเขา (ข้อ 29) ที่แสดงว่าเขายังไม่ยอมหยุดกระทำผิด พระองค์จึงได้เล่าเรื่องราวของชาวสะมาเรียใจดีซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้วิธีการในลำดับที่ 4 คือ “ให้คำแนะนำสำหรับการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง”

ให้กลับไปดูหลัก 3 ประการในหน้า 39-41 หลัก 3 ประการเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเราในการเลือกวิธีหนึ่งวิธีใดสำหรับการแก้ไขผู้อื่น พระเยซูทรงไว้วางใจความรู้สึกของคนที่พระองค์ทรงกำลังแก้ไขอยู่ พระองค์ทรงเลือกวิธีที่จะช่วยคนๆ นั้นไม่ใช่เพียงแค่เปิดเผยปัญหาเท่านั้น

การใช้วิธีการที่ 2 คือ “ว่ากล่าวการกระทำที่ผิด” นั้นทำได้ง่าย ๆ เราอาจจะเคยได้ยินบางคนพูดว่า “จริงๆ แล้วพวกเขาเป็นฝ่ายผิด ทุกคนต้องรู้เรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ทำผิด เขาต้องรับผลจากความบาปที่เขาทำ” เราต้องฝึกการใช้วิธีการอีก 3 ข้อในการแก้ไขผู้อื่นให้คล่อง เพราะถ้าเราใช้วิธีการที่ 1, 3 และ 4 ได้สำเร็จแล้วเราก็ไม่จำเป็นต้องว่ากล่าวตำหนิผู้คนเลย

เรามาดูวิธีการทั้งสี่ประการที่ปรากฏใน 2 ทิโมธี 3:16 อย่างละเอียด

1. สอนความจริง

วิธีการนี้คือเพื่อสอนความจริงที่เรียบง่ายจากพระคัมภีร์ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาชีวิตของคนนั้น บางครั้งผู้เชื่อใหม่ทำความผิดเพราะเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้เขาทำอะไร จึงช่วยคนนั้นให้ค้นพบความจริงจากพระเจ้า บางครั้งเราอาจต้องช่วยคนนั้นให้เห็นว่าความจริงนี้เกี่ยวข้องกับชีวิตของเขาอย่างไรบ้าง

2. ว่ากล่าวการกระทำที่ผิด

“หยุดทำแบบนั้น!!” นี่คือน้ำคำตำหนิที่ผู้เป็นพ่อแม่มักจะพูดบ่อยๆ ในบางสถานการณ์การพูดแค่นั้นก็เพียงพอ เด็กสามารถรับรู้ได้ว่าเขาควรทำอะไร คำพูดประโยคสั้นๆ สามารถนำเขาให้กลับมาสู่แนวทางที่ถูกต้องได้

แต่เมื่อเราต้องกล่าวตำหนิหรือตักเตือนวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่เราต้องระวังการใช้คำพูด การพูดคำติหนิเพียงเล็กน้อยอาจกลายเป็นดาบที่ทำร้ายคนที่เรากำลังพยายามแก้ไขอยู่ การใช้วิธีอื่นอาจใช้เวลามากกว่า แต่หากให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าเราก็น่าจะเลือกใช้ทางนั้น

3. แก้ไขสิ่งที่ผิด

พูดอีกนัยหนึ่งก็คือ “การกำหนดทิศทางชีวิตใหม่ให้คนนี้” วิธีการแก้ไขนี้โดยปกติแล้วจะมุ่งไปที่การแก้ไขปัญหาที่ผู้นั้นได้ทำผิดไป

หากเรากำลังเดินผิดทาง จงเลี้ยวกลับมาสู่ทางที่ถูกต้อง การมองเห็นว่าทางไหนช่วยแก้ปัญหาได้นั้นยังไม่เพียงพอ เราต้องรู้ด้วยว่าจะเดินกลับทางเดิมได้อย่างไร

เมื่อเราเลือกใช้วิธีนี้ในการแก้ไข นั้นหมายความว่าเราต้องการจะช่วยให้คนนั้นกลับมาสู่เส้นทางที่ถูกต้องที่สำคัญเราต้องแนะนำเขาถึงวิธีการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

เปรียบได้กับการใช้งานห้องครัว เราไม่ควรเปิดวาล์วแก๊สและหัวแก๊สทิ้งเอาไว้ เพราะหากสายที่เชื่อมกับถังแก๊สกับเตาเกิดหลุดเมื่อพ่อครัวเดินมาจุดเตาแก๊สไฟอาจลุกไหม้ได้ การแก้ปัญหาเบื้องต้นเมื่อไฟลุกไหม้ก็คือปิดวาล์วที่ถังแก๊ส แต่การแก้ปัญหาระยะยาวคือตรวจเช็คให้แน่ใจว่าสายแก๊สนั้นต่อเชื่อมกันดีไม่หลุด นั่นคือวิธีการใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้อง

การแก้ปัญหาให้กับบางคนก็เหมือนการใช้อุปกรณ์ในห้องครัว พ่อครัวรู้ว่าควรระวังอะไรเพื่อจะไม่ทำให้การทำอาหารของเขาเกิดปัญหา แต่บางครั้งเขาก็ต้องการความช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหาเพราะเขาแก้ด้วยตัวเองไม่ได้ คนบางคนรู้วิธีใช้ชีวิตดีแต่ทำด้วยตัวเองไม่ได้

4. ให้คำแนะนำสำหรับการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

วิธีการนี้ก็คือ “การฝึกฝนเขาในการดำเนินชีวิตที่ดี” วิธีการแก้ไขนี้เน้นที่การช่วยเหลือผู้นั้นให้สามารถดำเนินชีวิตที่ถูกต้องอย่างต่อเนื่องได้ คริสเตียนใหม่จำเป็นต้องเข้าใจอย่างชัดเจนถึงวิธีการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่เข้มแข็งและวิธีที่เขาสามารถเข้มแข็งตลอดไปได้

วิธีการแก้ไขก็เหมือนกับการสอนเขาให้ทำอาหารอย่างถูกต้องและป้องกันไม่ให้ไฟไหม้ครัว (แล้วอาหารก็จะมีรสชาติดีด้วย)

บางครั้งหนทางที่ดีที่สุดในการช่วยคนที่ได้กระทำผิดก็คือ ให้คำสอนที่ชัดเจนว่าจะดำเนินชีวิตที่ถูกต้องได้อย่างไร จงให้คนนั้นรู้ว่าพระคัมภีร์ที่พูดถึงปัญหานั้นโดยตรง ช่วยเขาหรือเธอให้เห็นว่าความจริงเหล่านี้เมื่อนำมาปฏิบัติแล้วจะช่วยเขาให้ดำเนินชีวิตที่พอพระทัยพระเจ้าและไม่ทำร้ายคนอื่นได้อย่างไร

วิธีการที่เป็นไปได้สี่ประการใน 2 ทิโมธี 3:16 นี้ อาจถูกใช้แยกกันหรือร่วมกันก็ได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เรารู้ว่าควรใช้วิธีใดกับคนที่เรากำลังแก้ไขอยู่ อย่างไรก็ตามหมั่นฝึกใช้ทั้งสี่วิธีนี้เพื่อเราจะสามารถเลือกใช้แต่ละวิธีให้เหมาะสมกับแต่ละเหตุการณ์ได้

ง. เคล็ดลับสำหรับการแก้ไขผู้อื่น

คำแนะนำเพิ่มเติมสำหรับช่วยการใช้วิธีนี้ในการช่วยแก้ไขผู้อื่น

1. จงเข้าหาคนนั้นด้วยความปรารถนาที่จะค้นหาความจริง

ตรวจดูให้แน่ใจว่าแรงจูงใจของเราในการช่วยเขานั้นบริสุทธิ์ หากท่านต้องการเชื่อฟังพระมหาบัญชาข้อที่สองในพระคัมภีร์แล้วละก็ในเวลานี้จึงแสดงมันออกมาด้วยความรักที่ชัดเจนต่อคนนี้ ถ้าหากเขาได้ทำผิดเราก็ควรพยายามที่จะรื้อฟื้นและแก้ไขเขาด้วยความรัก หากเขาไม่ได้ทำอะไรผิดแต่กำลังเกิดการนิินทาหรือการเข้าใจผิดกำลังแพร่กระจายออกไปให้เราพยายามอย่างเต็มที่ที่จะช่วยแก้ไขสิ่งนี้ให้กระจ่างและถูกต้อง จงกระทำตามคำแนะนำของยากอบ 1:19 ให้เราไวในการฟังเรื่องราวจากเขา

2. จงเข้าหาคนนั้นด้วยใจที่เปิดกว้าง

จงบอกตัวเองว่า “ข้าพเจ้ายังไม่ได้ยินเรื่องราวจากเขา” จงถามคำถามที่เปิดโอกาสให้เขาได้อธิบายว่าเกิดอะไรขึ้น อย่าถามคำถามปิด อย่างเช่น “คุณทำผิดกฎข้อนี้ใช่หรือไม่?” เพราะถ้าหากเราถามคำถามอย่างนั้นเขาจะรู้สึกได้ทันทีว่าเราได้ตัดสินไปแล้วว่าเขาทำผิด

3. จงอย่ารีบด่วนสรุป

จงอย่ารีบสรุปจนกว่าจะได้ยินเรื่องราวจากเขาก่อน หากเราไปหาคนนั้นพร้อมข้อสรุปว่าเขาเป็นผู้ผิด เราอาจจะกำลังกล่าวหาคนผิด การไม่รีบด่วนสรุปยังช่วยป้องกัน “โรคปากเสีย” ด้วย

4. จงเข้าหาในเชิงบวก

เมื่อเขาหาเขาไม่ควรเข้าไปด้วยน้ำเสียงเชิงข่มขู่แต่ให้ใช้น้ำเสียงในเชิงบวก วิธีการที่เราพูดนั้นสำคัญเท่าๆ กับสิ่งที่เราพูด บัญญัติข้อใหญ่เหมาะสมกับหัวข้อนี้ คือจงพูดกับคนอื่นด้วยวิธีเดียวกับที่เราอยากให้เราพูดกับเราเมื่อเราได้ทำผิดพลาด คำแนะนำของยากอบก็เป็นประโยชน์อย่างยิ่งนั่นคือ “จงช้าในการพูด” (ยากอบ 1:19)

5. อย่าเข้าหาด้วยท่าทีที่ว่า “ฉันถูก และคุณผิด”

ถ้าหากเราเข้าหาคนนั้นด้วยท่าทีที่ว่า “ฉันเป็นฝ่ายถูกและคุณเป็นฝ่ายผิด” ถ้าทำอย่างนั้นเรากำลังสร้างความลำบากให้กับตนเอง เมื่อเราเข้าไปด้วยท่าทีเช่นนั้นคนที่ทำผิดจะแสดงการไม่เห็นด้วยกับเรา แล้วการโต้เถียงด้วยอารมณ์โกรธจะเกิดขึ้นพร้อมกับทำลายสิ่งดีๆ ที่เราอยากให้เกิดกับเขาในทันที ให้คิดถึงคำแนะนำในกาลาเทีย 6:1 ที่ว่า เราจะต้องมาด้วย “ใจอ่อนสุภาพ” เมื่อเราพยายามที่จะรื้อฟื้นคนที่ได้กระทำบาป

6. จะเกิดอะไรขึ้นถ้าหากว่าคนนั้นไม่ยอมรับการแก้ไขของข้าพเจ้า?

เราเคยพยายามช่วยแก้ไขบางคนแล้วเหมือนระเบิดลงตรงหน้าหรือเปล่า? บางทีเขาอาจปฏิเสธที่จะฟังเรา หรือบางทีเขาอาจจะโกหกและปฏิเสธว่าเขาไม่ได้ทำผิด ถ้าเช่นนั้นมัทธิว 18:16 บอกว่าให้เราพาบางคนไปกับเราเพื่อพูดกับคนนั้นอีกครั้ง ควรเลือกคนที่เขานับถือไปกับเราแต่เหนือสิ่งอื่นใด เราต้องแน่ใจว่าเราได้ทำสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำ

จ. อะไรคือขอบเขตในการแก้ไขผู้อื่นตามหลักพระคัมภีร์?

พระคัมภีร์ได้กล่าวอย่างชัดเจนถึงความรับผิดชอบของเราในการแก้ไขคนอื่นเมื่อเขากระทำผิด แต่พระคัมภีร์ก็ให้ขอบเขตไว้ด้วยเช่นกัน เมื่อเราเห็นใครบางคนกำลังกระทำผิดให้เราคิดถึงขอบเขตตามหลักพระคัมภีร์เหล่านี้ก่อนที่จะเริ่มแก้ไขบุคคลนั้น

1. ข้าพเจ้ามีปัญหาอย่างเดียวกับเขาหรือไม่?

หนึ่งในเหตุผลที่เราบางคนไวในการมองเห็นปัญหาในชีวิตของอีกคนหนึ่งก็เพราะว่าเรามีปัญหาอย่างเดียวกับเขาตนเอง ในมัทธิว 7:1-5 ได้ให้คำสอนที่ชัดเจนเกี่ยวกับประเด็นนี้

มัทธิว 7:3-5 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย—ฉบับอธิบาย 1999

เหตุไฉนท่านมองดูผงซีลี้อยู่ในตาพี่น้องแต่ไม่ใส่ใจกับไม้ทั้งท่อนในตาของตนเอง?

ท่านพูดกับพี่น้องได้อย่างไรว่า ‘ให้เราเขี่ยผงออกจากตาของท่านเถิด’ ในเมื่อตลอดเวลาที่ท่านเองมีไม้ทั้งท่อนอยู่ในตา? เจ้าคนหน้าซื่อใจคด จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาตัวเองเสียก่อนแล้วเจ้าจะเห็นชัด เพื่อจะเขี่ยผงออกจากตาของพี่น้องได้

เราอาจจะแย้งว่า “ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ” หมายความว่าคนที่ไม่มีปัญหาเท่านั้นจึงจะแก้ไขคนอื่นได้ เช่นนั้นหรือ?” ไม่ใช่อย่างแน่นอน พระคัมภีร์ข้อนี้พูดไว้ชัดเจนว่า จงเอาใจใส่ปัญหาของเราเองก่อนที่จะคิดไปแก้ไขคนอื่นที่มีปัญหาอย่างเดียวกัน

“หมายความว่าหากเราทำความผิดอย่างเดียวกันกับเขาแล้วเราไม่ควรใส่ใจคนนั้นหรือ?” ไม่ใช่แน่นอน เราสามารถช่วยเขาได้แต่ไม่ใช่การนำเขาในการแก้ปัญหานั้นเอง อาจจะเพียงบอกให้เขารู้ว่าตัวเราเองกำลังเผชิญปัญหาแบบนี้อยู่ หากเขาพูดว่า “เรามาช่วยกันหาทางออกให้กับปัญหานี้กันไหม?”

ทั้งเราและเขาอาจช่วยกันค้นหาคำตอบสำหรับปัญหานี้ นี่คือวิธีการช่วยเขาโดยที่เราไม่ต้องเผชิญหน้ากับเขาเกี่ยวกับปัญหานั้นโดยตรง

2. ลูก ๆ จะต้องไม่แก้ไขพ่อแม่ของเขา

จงจำไว้ว่า เราได้รับมอบหมายให้แก้ไขคนอื่น การแก้ไขไม่ใช่สิทธิหรือเสรีภาพที่เราเลือกจะทำหรือไม่ พระเจ้ามอบหมายให้พ่อแม่มีสิทธิอำนาจที่จะแก้ไขลูกที่ทำผิด ในครอบครัวส่วนใหญ่แล้ว ผู้ปกครองไม่ได้มอบหมายให้ลูกๆ รับสิทธิอำนาจในการแก้ไขพ่อแม่

อาจมีบางครั้งที่พระเจ้าต้องการให้เราพูดบางอย่างกับพ่อแม่ของเรา แต่ต้องแน่ใจว่าพระเจ้ากำลังบอกให้เราทำสิ่งนี้จริงๆ อย่ากล่าวตำหนิพ่อแม่ตรงๆ แต่จงใช้วิธีการอื่นๆ ที่แนะนำไปแล้วในการแก้ไขท่าน

3. จงทำให้มีความสมดุลในชีวิตคริสเตียน

ชีวิตคริสเตียนยังมีอีกหลายสิ่งให้ทำนอกเหนือจากการแก้ไขคนอื่นหรือถูกคนอื่นแก้ไข พระเจ้ามิได้ทรงแต่งตั้งคนหนึ่งคนใดให้เป็นตัวแทนของพระองค์ในการแก้ไขคนอื่นตลอด 24 ชั่วโมง พระเจ้าต้องการให้เราใช้ชีวิตให้เต็มด้วยความรักและสันติสุข จงมองหาสิ่งดีที่คนรอบข้างเราทำ ยอมรับเขาอย่างที่เขาเป็น แทนที่จะมองหาความผิดของเขา คำคมของยุคใหม่ได้กล่าวไว้ว่า “โปรดอดทนสักหน่อย พระเจ้ายังสร้างฉันไม่เสร็จ”

4. ข้าพเจ้าจำเป็นต้องมีแรงจูงใจที่ถูกต้อง

ทุกสิ่งที่เราควรจะทำควรจะถวายเกียรติแด่พระเจ้า

1 โครินธ์ 10:31 ฉบับสมมาคมพระคริสตธรรม

เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

หากแรงจูงใจในการช่วยแก้ไขคนอื่นคือการแก้แค้นและทำให้เขาเจ็บปวดก็หมายความว่าเราไม่ได้ทำสิ่งที่เป็นการช่วยของพระเจ้า เราอาจแก้ตัวให้กับการกระทำใดๆ ของเราด้วยคำพูดว่าทำไปทั้งหมดก็เพื่อจะช่วยเหลือเขา จงตรวจสอบดูให้แน่ใจว่าแรงจูงใจของเรานั้นถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้าหรือไม่

5. ถ้าข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของปัญหา

ถ้าเราคือต้นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งทำผิดหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในความผิดนั้น เราก็ไม่ควรเข้าไปช่วยแก้ไขเขา ตัวอย่างเช่น หากเรามีความขัดแย้งกับคนหนึ่งและเริ่มที่จะโต้เถียงกับเขา เราก็ไม่ควรที่จะไปบอกว่าเขาทำผิดที่ได้เถียง เพราะทั้งสองจะทะเลาะกันใหญ่โตแน่นอน

ดังนั้น ถ้าเรามีส่วนทำให้เกิดปัญหาขึ้นไม่ว่าจะทางใดก็ตาม ให้เราเข้าไปหาเขาและสารภาพความผิดของเรา ขอให้เขายกโทษให้เรา เราไม่มีสิทธิ์เข้าไปแก้ไขเขาหาเราคือส่วนหนึ่งของปัญหานั้น

6. ข้าพเจ้าควรแก้ไขผู้นำของข้าพเจ้าหรือไม่?

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเจ้านายในที่ทำงานของเราทำบางอย่างผิด? เรามีสิทธิ์ไปแก้ไขเขาหรือไม่? ในหลายๆ ที่เราไม่มีความรับผิดชอบในการแก้ไขผู้นำ ผู้นำคือคนที่บอกให้เราลงมือทำตามคำสั่งเขา

ถ้าผู้นำของเราทำอะไรบางอย่างที่ละเมิดต่อกฎหมายของรัฐหรือประเทศ เราจะเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร ทางเลือกหนึ่งก็คือให้ทำตามคำแนะนำของมัทธิวบทที่ 18 ไปบอกผู้นำคนนั้นเป็นส่วนตัวและพยายามที่จะแก้ไขปัญหานั้น ถ้าวิธีนี้ไม่สำเร็จก็ให้พาคนอื่นสักคนหรือสองคนที่เข้าใจปัญหานี้ไปกับท่านด้วยเพื่อขอให้ผู้นำแก้ไข ถ้ายังไม่สำเร็จอีก คราวนี้ท่านก็ควรที่จะพิจารณาว่าจะไปหาเจ้านายของเขาหรืออาจเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ต้องคิดถึงผลที่จะตามมาด้วย เพราะเราอาจตกงานก็เป็นได้ หรือหากแก้ปัญหานี้ไม่ได้จริงๆ เราอาจต้องลาออกจากงานแทน

ถ้าเรากำลังทำงานพันธกิจคริสเตียนหรือถ้าหากเจ้านายของเราเป็นคริสเตียน การแก้ไขเจ้านายก็จะซับซ้อนขึ้น บางครั้งผู้นำองค์กรคริสเตียนไม่มีที่ปรึกษาหรือผู้นำคนอื่นที่ใกล้ชิดกับเขา บางทีอาจเป็นพนักงานเท่านั้นที่รู้ว่าผู้นำกำลังทำผิด พนักงานเหล่านั้นควรจะไปบอกคนอื่นเกี่ยวกับปัญหาของผู้นำของพวกเขาหรือไม่? บางสถานการณ์เราอาจต้องหาคำแนะนำก่อนที่จะตัดสินใจว่าจะตอบสนองต่อสถานการณ์นั้นอย่างไร บางกรณีหากพระเจ้านำเราอาจเดินเข้าไปพูดคุยกับผู้นำเกี่ยวกับสิ่งผิดที่เขา กำลังกระทำอยู่ได้โดยตรง แต่จงระมัดระวังในการใช้วิธีพูดกับผู้นำ การกล่าวตำหนิในเรื่องความผิดของเขา นั้นอาจไม่ใช่วิธีการที่ดีที่สุด แม้ว่าสิ่งที่เรากล่าวนั้นอาจถูกแต่ถ้าเขาไม่ยอมรับ เราก็อาจจะตกงานได้

ถ้าท่านเป็นคริสเตียนใหม่ข้อจำกัดในเรื่องนี้ก็จะยิ่งมากขึ้น เฉพาะกรณีที่จำเป็นมากเท่านั้นที่ท่านควร จะแก้ไขผู้นำของท่าน ท่านอาจจะต้องปรึกษาคริสเตียนที่เติบโตในพระเจ้าเพื่อขอคำแนะนำก่อนที่จะเข้าหาผู้นำของท่าน

7. ท่านเป็นคนฝ่ายวิญญาณพอที่จะแก้ไขคนอื่นหรือไม่?

ก่อนหน้านี้เราได้พูดถึงเกี่ยวกับเนื้อหาในกาลาเทีย 6:1 ที่กล่าวว่า “แม้จับผู้ใดที่ละเมิดประการใดได้ ท่าน ซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณจงช่วยผู้นั้น” ข้อพระคัมภีร์นี้ได้วางกฎเกณฑ์ว่าใครควรที่จะแก้ไขคนอื่น นั่นก็คือผู้ที่ อยู่ฝ่ายวิญญาณ

“คริสเตียนที่เติบโตฝ่ายวิญญาณ” อาจเป็นวิถีทางที่ชัดเจนในการอธิบายว่าใครควรเป็นคนที่ทำ การแก้ไข คนเหล่านั้นซึ่งเติบโตฝ่ายวิญญาณเป็นคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้า และจะเป็นคนที่ไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยปกติแล้วเรามีประสบการณ์ในการแก้ไขคนอื่นด้วยวิธีการตามหลักพระคัมภีร์ ดังนั้นถ้ามีคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่กว่าอยู่ด้วยเมื่อปัญหานั้นเกิดขึ้น จงให้บุคคลนั้นเป็น ผู้ทำการแก้ไข

บทสรุป

ท่าทีของเรามีความสำคัญต่อกิจวัตรประจำวันของเรา คริสเตียนใหม่จำเป็นต้องตรวจสอบดูว่าท่าที ของเขานั้นสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้าหรือไม่? พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะช่วยให้เราเติบโตขึ้น ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าไม่มีท่าทีใดที่ยากเกินกว่าที่จะเปลี่ยนแปลงได้

เมื่อเรากระทำความผิดพลาดและทำบาป เราต้องตอบสนองด้วยท่าทีแบบพระคัมภีร์เมื่อเรากำลังถูก แก้ไข อาจต้องใช้เวลาเป็นเดือนกว่าเราจะตอบสนองด้วยความคิดตามหลักพระคัมภีร์ แต่อย่าอ่อนล้าจน เพียงทำสิ่งนี้ต่อไป

เรามักจะเผชิญกับสถานการณ์ซึ่งเราจำเป็นต้องแก้ไขคนอื่นที่ได้ทำผิดบางอย่าง การแก้ไขผู้อื่นด้วย วิธีการแบบพระคัมภีร์จะทำให้ผู้นั้นตอบสนองด้วยท่าทีแบบพระคัมภีร์ได้ง่ายขึ้น พระเจ้าทรงพระสัญญาว่า “ข้าพเจ้าจะอนุญาตทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4:13)